Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کـتـاب نـوم:محرم الحرام او د کربلا شهيدان

ليکوال :: علامه محمد معين الدين أبوالفضل

خـــپـرونـکـــی: بېنوا انټرنيټ پاڼه

د چاپ ټول حقوق له ليکوال او بېنوا پاڼې سره خوندي دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محرم الحرام او د کربلا شهیدان

بسمه تعالی !!

محترمو ورونو ! په دې لړۍ کښې به وتاسي محترمو ته د �أشهرالحرم �یعني د حرامو یا حرمت والا میاشتوبیان ، او د محرم الحرام د میاشتي فضیلت او د � عاشوراء� په ورځ کښې د طاعت او عبادت فضیلتونه ، او دارنگه د عاشوراَء په ورځ کښې تاریخي پیښې او بالآخره د کربلا د شهیدانو په اړه په زړه پوري معلوماتونه تقدیم کړه سي

البته په دغه لومړۍ برخه کښې به و تاسي محترمو ته د حرامو میاشتواو خصوصًا د محرم الحرام د میاشتي په باره کښي په مختصر ډول تفصیل وړاندي کړ سي.

الله (جل جلاله) په قرآنکریم کښي فرمایلي دي:

إن عدة الشهورِ عندَ اللهِ اثنی عشرَ شهرًا في کتابِ اللهِ (الی قوله تعالی) منها أربعة حرم.

یعني : بېشکه شمیر د میاشتو ، په نزد د الله تعالی (چي نوشته دئ په لوح محفوظ کښي) دوولس میاشتي دي .

یعني ټول قمري کال دوولس میاشتي دئ ، چي له دغو دوولسو میاشتو څخه څلور میاشتي حرامي ، یا د حرمت والا میاشتي دي ، چي په عربي لُغت کښي د دغو دوولسو میاشتو نومونه په دې ترتیب دي:

مُحَرَّم ، صَفَر ، رَبِیعُ الأول ، ربیع الآخر ، جِمَادي الأولی ، جمادي الأخری ، رَجَب ، شُعبان ، رمضان ، شوال ، ذوالقعدة ، ذوالحجة.

لکه چي یوه عالِم په فارسي بیتو کښي په دې ډول دغه نومونه ذکر کړیدي ، رباعي:

از محرم چو گذشتي چي بود مـــاه صفر

بعد از وَی دوربیـــــع و دو جـــمیدِ دگـــر

پس رَجَب باشد وشعبان رمضان وشوال

باز ذوالقعدة و ذوالحجة شد اثـــنی عـشر.

او د رومیانو په ژبه یې نومونه په دې ډول دي :

تشرینِ اول ، تشرین ثاني ، کانون اول ، کانون ثاني ، شَبات ، ادار ، نَیسان ، ایار ، حَذیران ، تموز ، آب ، ایاوَل.

په فارسي زبان یې نومونه په دې شرحه دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردين ، اردِبهشت ، خرداد ، تير ، مرداد ، شهريور ، مِهر ، آبان ، آذر ، دِې ، بهمن،اسفندارمز .

او حرامي مياشتي له دغو دوولسو څخه څلور مياشتي دي ، چي رجَب ، ذوالقعدة ، ذوالحجة او د محرم الحرام مياشت ده.

و دغو څلورو مياشتو ته په دې وجه � أشهرِ حُرُم � يعني حرامي مياشتي و يلي کيږي چي يو خو تر إسلام په له مخه دورو کښي او د جاهليت په زمانه کښي عربو د يوه او بل و مال او و نفس ته تعرض کول په دغو څلورو مياشتو کښي حرام باله ، سره له دې چي غلا ، ډاکه ، لوټ ، قطع اوشکونه د لاري ، ناروا قتل ، يو پر بل باندي ظلم او تيرئ ددوی له إفتخاري عنعناتو څخه ول ، خو چي کله به په دخو حرامو مياشتو کښي يوه مياشت رابره سوه نو بيا به دوی ل دغو ټولو کارو څخه لاس اخستئ او ددغي مياشتي عزت او إحترام بې کاوئ.

کله چي د إسلام دور راغلئ نو په إسلام کښي هم تر ډيري مودې پوري ددغو څلورو مياشتو إحترام او عزت کيدئ ، او مسلمانان په دې سره له الــهي لوري څخه مأمور سوي وو چي په دغو مياشتو کښي به دوی ابتداء په جنګ له کافرانو سره نکوي .

علماوو په دې باره کښي إختلاف کړئ دئ چي ايا دغه حُکم اوس هم باقي دئ او که منسوخ سوئ دئ ؟ چي تفصيل يې په کتابو کښي د تفسير او په �موسوعة الکويتية� او غيره کښي مذکور دئ .

د محرم الحرام د مياشتي فضيلت :

د إسلام پيغمبر په هغه مبارک حديث کښي چي مسلم ، أبوداؤد ، ترمذي ، نسائي او إبن ماجه يې سره له يو څه تفاوته روايت کړئ دئ فرمايلي دي :

أفضل الصيامِ بعدَ رمضان شهرُ اللهِ المُحَرَّم ، وأفضل الصلاة بعدَ الفريضَةِ صلاة الليل.

يعني: بهترينه د روژې (يعني بهترينه مياشت د روژې لپاره) وروسته له رمضان شريف څخه مياشت د الله تعالی ده چي مُحَرَّم ده، او بهترين د لمانځه وروسته له فرضي لمانځه څخه د شپې لمونځ دئ (يعني چي عبارت دئ له لمانځه څخه د تهجد).

إمام نووي (رح) فرمايلي دي چي د إسلام پيغمر په اول کښي د شُعبان په مياشت کي روژې نيولې (يعني د شعبان مياشت يې أفضله ګڼله) او بيا يې د خپل حيات په اخير کښي د محرم الحرام مياشت بهتره وګڼله (کذا في حاشية الترغيب والترهيب).

همدارنګه د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) په هغه مبارک حديث کښي چي طبراني يې په معجم صغير کښي روايت کړئ دئ فرمايلي دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مَنْ صامَ یومًا مِنَ المحرم فلَه بکل یومٍ ثلاثونَ یومًا .

مطلب ددغه مبارک حدیث دادئ چي د محرم الحرام په میاشت کښي که څوک یو ورځ روژه ونیسي نو ددې ثواب به دونه وي لکه په بل وخت کښي چي پوره میاشت روژه ونیسي .

محترمو ورونړو ! د محرم الحرام د میاشتي د شان عظمت به د عاشورآء د ورځي چي ددغي میاشتي لسمه ورځ ده د بیاناتو په سلسله کښي ښه درته ښکاره سي .

)والسلام ومن الله التوفیق(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عاشوراّء د ورځې فضيلت

بسمه تعالــــــی !!!

له حضرت إبن عباس (رض) څخه روات دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي چي هر څوک چي روژه ونیسي په ورځ کښي د عاشوراّء نو الله (جل جلاله) به د لسوزرو فرشتو ثواب وده ته ورکړي ، او هر څوک چي روژه ونیسي په ورځ کښ د عاشوراّء نو وربه کړ سي وده ته ثواب د لسوزرو شهیدانو او دارنګه ثواب د لسوزرو حاجیانو او عمره کونکیو ، او چا که د یوه یتیم پر سر باندي لاس تیر کړ (یعني د شفقت او مهربانۍ له وجي) د عاشوراّء په ورځ نو ددغه یتیم د سر د هر وریښته په عوض کښي به الله پاک وده ته یوه درجه په جنت کښي ورلوړه کړي ، او هر څوک چي د عاشوراّء په شپه و یوه روژه دار ته د روژه مات شئ ورکړي نو ګواکي ټول أمت د محمد (صلی الله علیه وسم) دده په حضور کښي (یعني ددغه سړي) په ډوډۍ روږ ماته کړه او ګواکي ټول أمت د رسول (صلی الله علیه وسلم) ته یې تر مورتیا پوري ډوډۍ ورکړه (کذا في الغنیة وتنبیه الغافلین).

همدارنګه داسلام پیغمبر په یوه بل مبارک حدیث کښي چي مسلم وغیره له حضرت ابي قتاده رضي الله عته څخه روایت کړیدئ فرمایلي دي چي دعاشورا د ورځي روزه دتیر کال ګناوي تویوي ، اوپه روایت کښي دابن ماجه داسي راغلي دي چي د عاشورا دورځي روزه د راتلونکي کال ګناوي تویوي.

مطلب دادئ چي ددې ورځي دعظمت اوغټوالئ په سبب الله پاک په خپل فضل او کرم سره وهغه چاته دیوه پوره کال ګناوي وربخښي کوم چي په دغه مبارکه ورځ کښي روزه ونیسي .

امام نووي رحمه الله تعالی فرمایلي دي چي ټولو علماوو پردي خبره باندي اتفاق کړیدئ چي اوس دعاشورا دورځي روزه سنت ده .

اوامام ابوحنیفه (رضي الله عنه) فرمایلي دي چي په ابتداء کښي داسلام دعاشورا دورځي روزه واجب وه .

اوپه نزد دامام شافعي رحمه الله تعالی له ابتداء څخه لا سنت وه په دغه ورځ کښي دجاهلیت په زمانه کښي کفارو دقریشو اویهودانو هم ددغي مبارکي ورځي روزه نیوله (الترغیب والترهیب وحاشیته)

همدارنګه داسلام پیغمبر په یوه بل مبارک حدیث کښي چي امام بیهقي وغیره یې روایت کړیدئ فرمایلي دي:

من اوسع علی عیاله واهله یوم عاشوراء اوسع الله علیه سائرسنته .

یعني هرڅوک چي پراخي جوړه کړي پرعیال اوپر اهل خپل باندي په ورځ کښي دعاشوراء نو پراخي به جوړه کړي الله پاک پرده باندي په ټول کال کښي دده (یعني په ټول راتلونکي کال کښي دده)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن الحاج په مدخل کښي ذکر کړيدي چي پراخي جوړول په دغه ورځ کښي پرخپل اهل ، قريبانو، يتيمانو اوپرمسکينانو باندي يوداسي کاردئ چي شريعت خلگ ورته رادعوتوي ، خوپه دې شرط چي وتکلف اوومشقت ته دغه کار رسيدونکئ نه وي.

اوسلفو صالحينو به ددغي ورځي تعظيم په دي ډول کاوه چي په دغه ورځ کښي بې ډير عبادت کاوه اودارنگه بې صدقه اوخيرات اوداسي نور دخير کارونه په کثرت سره کول.

له حضرت جابر ، أبوالزبير او شعبة څخه روايت دئ چي موږ دا خبره د تجربې په ډول عملي کړېده چي د عاشورآء په ورځ موږ پر خپل أهل او عيال باندي پراخي جوړه کړېده بيا ټول کال څموږ په رزق او روزي کښي پراخي راغلې ده

همدارنگه د إسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي امام أحمد يې روايت کړئ دئ فرمايلي دي چي د عاشورآء د ورځي روژه نيسئ ، خو له يهودو څخه مخالفت کوئ په دې ډول چي يوه ورځ له مخه او يوه ورځ وروسته هم روژه نيسئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خاندان نبوت او د أهل بيت النبي فضيلت او عظمت.

بسمه تعالی!!!

محترمو ورونړو ! د أصلي مقصد تر پيل له مخه د مقدمې په ډول و يوې خبرې ته گورو ،هغه دا چې د أهل بيت په شان کښې چا د إفراط درجه نيولې ده لکه شيعه ، چې د أهل بيت په باره کښې داسې عقيدې لري چې د إسلام له أصولو او فروعو له دواړو څخه مخالفې دي .

او چا بيا د تفريط درجه نيولې ده چې د أهل بيتو په باره کښې د سخت مخالفت او د دُښمنۍ عقيده لري لکه خوارج ،

او ځينې داسې خلگ هم سته چې ځان ته سنيان هم وايي خو د حضرت إمام حسين چې کومه مقابله له يزيده سره وه په هغه کښې يزيد پر حق بولي ، او ځينې لا يزيد تر أبوبکر هم بهتر بولي لکه چې ابن تيمية او صاحب د إعلاَء السنن ددې ذکر کړئ دئ ، دغه ټولې گمراه ډلې دي او د گمراهۍ يې عقيدې او خبرې دي .

او کوم خلگ چې په صحيح معنی أهل السنت والجماعت دي په هغوی کښې بيا په عوامو کښې يې ځينې د أهل بيت له عظمت او له فضيلت څخه ناخبره دي ، حتی ما يوه قصه واوريدله چې يوه شيعه و حضرت عمر ته ښکنځل وکړل نو يوه سني بيا په مقابل کښې و حضرت علي ته ښکنځل وکړل.

او ځينې علماَء بيا له دغه څخه غافل دي چې د أهل بيت أصلي څهره او عظمت د مقام و خلگو ته بيان کړي.

زه د أهل بيت په باره کښې و تاسي ته په هغه ډول توضيحات عرضه وم کوم چې په واقعي ډول د أهل بيت له شان سره موافق دي او هم د أهل السنت والجماعت أصلي موقِف دئ .

قدرمنو! مراد ځما له أهل بيتو څخه دلته د خاندان نبوت دغه څلور عظيم الشانه او په الهي دربار کښې عالي رتبه او دلوړو مقاماتو خاوندان دي چې حضرت فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) او د إسلام څلرم خليفه حضرت علي (کرمَ الله وجهه) او حضرت إمام حسن او حسين (رضي الله عنهما) دي.

ددوی د فضيلت بيان په دوه ډوله و تاسي محترمو ته ذکرکوم:

اول : په إجتماعي ډول .

دوهم : په إنفرادي شکل کښې.

ځکه په إسلام کي د دوی د فضيلت په باره کښې په دغو دواړو شکلو کښې دلائل موجود دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول د دوی مبارکانو و فضائیلو ته په مجموعي شکل کښي متوجه سی !

)۱ : (له حضرت زید بن أرقم څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ، فاطمې ، حسن او حسین (رضي الله عنهم) ته و فرمایل:

أنا حربٌ لِمَن حارَبتم و سِلْمٌ لِمَن سالَمتم (رواه الحاکم في المستدرک) .

یعني زه جنگ کونکئ او مخالفت کونکئ یم له هغه چا سره چي تاسي له هغه سره جنگ او مخالفت کوی ، اوزه جوړ ، موافق او روغه کونکئ یم له هغه چا سره چي تاسي له هغه سره جوړ او موافق یاست .

)۲ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

و أهلُ بیتي أمانٌ لأمتي مِنَ الإختلافِ ، فإذا خالَفتها قبیلَة مِنَ العربِ اختلفوا و صاروا حزبَ إبلیسٍ .

)رواه الحاکم و قال هذا حدیث صحیح الإسناد . (

یعني : او أهلِ بیت ځما أمان دئ أمت ځما لره له إختلاف څخه ، نو هغه وخت چي مخالفت وکړي د أهل بیت ځما یوه قبیله له عربو څخه (یعني لکه خوارجو چي د حضرت علي مخالفت وکړ) نو بیا به دوی سره مختلف سي او د إبلیس ډله به ورڅخه جوړه سي .

)۳ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

أحِبوا اللهَ لِما یَغزوکم بِه مِنْ نِعَمِه و أحبوني لِحُبّ اللهِ و أحِب أهلَ بیتي لِحُبي .

)رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح الإسناد. (

یعني : محبت کوی له الله (جل جلاله) سره له دې وجي چي وتاسي ته په خپلو نعمتو سره غذا درکوي او محبت کوی له ما سره له وجي د محبت د الله (جل جلاله) او محبت کوی له أهلِ بیت ځما سره له وجي د محبت ځما .

)۴ : (له حضرت أبي سعید الخدري څخه روایت دئ چي ده مبارک ویلي دي چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

والذي نفسي بیدِه لا یُبغِضنا أهلَ البیتِ أحدٌ إلا أدخلَه اللهُ النارَ . (رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح علی شرط مسلم) .

یعني : قسم دئ ځما په هغه ذات چي ځما نفس دده په قدرت کښي دئ بغض به نه وکړي له موږ سره (یعني) له أهل بیت سره هیڅوک مگر داخل به کړي دَی الله (جل جلاله) و اور د دوږخ ته .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)٥ : (د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

که چيري يو سړئ په منځ کښي د حجر أسود او د مقام إبراهيم ودريږي او ټول عمر لمونځ کوي او روژه نيسي ، بيا د قيامت په ورځ له الله (جل جلاله) سره مخامخ سي په داسي حال کښي چي ده په دنيا کښي خپل ژوند په داسي حال کښي تير کړئ وي چي له أهل بيت د محمد (صلی الله عليه وسلم) سره بغض کونکئ ؤ نو داخل به سي و اور ته د دوږخ (إنتهی مع توضيح ، رواه الحاکم وقالَ هذا حديث صحيح علی شرط � مسلم �) .

)٦ : (له حضرت حذيفه (رض) څخه روايت دئ چي له ما څخه ځما مور پوښتنه وکړه چي رسول (صلی الله عليه وسلم) ته ورزغلئ يې ؟ ما ورته وويل چي يا يو څه وخت کيږي چي دَی مبارک مي ندئ ليدلئ!

نو ځما مور ماته سرزنښت او زجر راکړ ، ما ورته وويل چي اوس به ورسم او د ماښام لمونځ به ورسره وکړم او ځما او ستا د دواړو دپاره به بخښنه ورڅخه وغواړم ، بيا ما له ده مبارک سره د ماښام او ماخستن لمونځ وکړ ، بيا په ده مبارک پسي د شاله خوا راروان سوم ، ده مبارک وويل چي حذيفه يې ؟

ماورته وويل چي هو ! بيا ده مبارک راته وويل چي دغه څوک چي تا له ما سره وليدئ دا يوه داسي فرشته وه چي تر دغه ساعته پوري هيڅکله و مځکي ته نه وه راکښته سوې ، له الله پاک څخه يې ددې اجازه اخستې وه چي ځما د سلام دپاره راسي او دا زيرئ پر ما باندي وکړي چي فاطمه د جنت د ښځو سرداره ده او حسن او حسين سرداران د ځوانانو د جنت دي (إنتهی مع إختصار و توضيحٍ ، رواه الترمذي) .

)٧ : (همدارنگه له حضرت جابر بن عبدالله څخه روايت دئ چي ده مبارک فرمايلي دي چي په حجة الوداع د عرفې په ورځ ما رسول الله (صلی الله عليه وسلم) وليدئ په داسي حال کښ چي پر خپله قصوی اوښه باندي سپور ؤ ، خطبه يې ويله ، نو ما له ده مبارک څخه واوريدل (يعني په جريان کښي د خطبې دده) چي داسي يې فرمايل:

ياأيها الناس إني ترکتُ فيکم ما إن أخذتم بِه لَن تضِلوا : کتابَ اللهِ وعترتي أهلَ بيتي .

يعني : اې خلګو ! بېشکه ما په تاسي کښي داسي شئ پريښووئ چي کچيري تاسي هغه ټينګ کړی نو هيڅکله به ګمرهان نسی، تاسي چي هغه : کتاب د الله تعالی (يعني قرآنکريم) او أهل پيت ځما دئ (يعني که تاسي په کتاب عمل وکړی او ځما دأهل بيت محبت کوی او د دوی پر لار باندي ځی نو تاسي به له ضلالت او ګمرهي څخه محفوظ پاته ياست) . (رواه الترمذي) .

ملاعلي القاري ـ رحمه الله ــ په مرقات کښي ددغه حديث په ارتباط فرمايلي دي چي له دې څخه چي د إسلام پيغمبر تمسک په مطلق أهل بيت خپل سبب د نات له ګمراهي څخه بللئ دئ دا معلوميږي چي کوم څوک چي حقيقتًا دده مبارک له أهل بيت څخه وي نو دهغه سيرت او عمل به خامخا مطابق له شريعت او طريقت سره وي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني په أهل بيت کښي داسي څوک نه پيداکيږي چي دده کردار دي له شريعت څخه مخالف وي ، البته سيد جمال الدين و دغه حديث ته داسي قيد ورضم کړئ دئ چي تمسک په أهل بيت په دې شرط سبب د نجات دئ چي دوی پر حق باندي وي (کذا في حواشي الترمذي ج٢).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فاطمة الزهرآء)

محترمو ورونو ! په دې برخه کې د بنت الرسول ، سيدة اهلِ نسآء الجنة فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) په اړه تفصيلات درته وړاندې کوم ، خو اول بايد ووايم چې دغه تفصيلات او دارنګه د أهل بيتو د نورو أعضاوو په باره کښې تفصيلات اکثر له � روضة الشهدآء � څخه چې د مولانا حسين واعظ کاشفي تصنيف دئ چې صاحب د تفسير حسيني ، جواهر التفسير ، أخلاق محسني او د أنوار سُهيلي دئ ،او ثقة او مقبول شخصيت دئ خصوصًا د أحنافو په منځ کښې ، او له � مدارج النبوة � للمحدث الدهلوي ، البداية والنهاية ، تاريخ طبري و غيره څخه مأخوذ دي.

محترمو ! د إسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له حضرت خديجة الکبرى (رضي الله عنها) څخه دوه ځامن او څلور لوڼې پيدا سويدي ، په ځامنو کښې يې يو قاسِم نوميدئ چې د پيغمبر (عليه الصلوة والسلام) په يوه مبارک اسم کنية کښې راغلئ دئ چې � ابوالقاسِم � دئ ، او بل عبدالله نوميدئ چې طيب او طاهر دده مبارک لقبونه وو.

او لوڼې دده مبارک (صلى الله عليه وسلم) کومې چې له حضرت خديجې څخه پيداسويدي دادي :

زينبه ، أم کُلثوم ، رقيه ، فاطمة .

مطابق د ډير مشهور قول حضرت فاطمه (رض) دده مبارک په دغو څلورو لوڼو کښې کم عمره او کشره لور وه.

ځامن مبارکان د رسول (صلى الله عليه وسلم) چې هر څو وو دده مبارک په حيات کښې وفات سويدي .

د حضرت فاطمې د ولادت په نيټه کې ډير اختلاف دئ ، ځينو علماؤ فرمايلي دي چې د أصحابُ الفيل يا د فيل له واقعې څخه ۳۵ کاله تير سوي ول او د إسلام د پيغمبر و نبوت ته ۵ کاله لاپاته وه چې ددې مبارکې تولد وسو.

او شيخ أبو محمد بن خشاب په خپل کتاب � مواليد � کښې له إمام محمد باقر څخه روايت کړئ دئ چې ولادت د فاطمې (رضها) د إسلام د پيغمبر له بعثت او نبوت څخه پنځه کاله وروسته سوئ دئ ، او دغه راز نور قولونه هم سته چې يو دبل سره په دې باره کښې ډير توپير لري .

د فاطمة الزهرآء د زوکړې بيان :

شيخ مفيد په � روضة الواعظين� کښې ذکر کړيدي چې کوم وخت حضرت خديجة (رضي الله عنها) په فاطمة الزهرآء سره حملداره سوه نو د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) و حضرت خديجې ته وفرمايل چې:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې خديجې ! حضرت جبرئيل ماته خبر راکړ چي دغه کوچنی (يعني چي اوس د حضرت خديجې په رِحَم کښي دئ) دا به انجلۍ وي ، چي نوم بې فاطمه وي او و دې ته به ډير پاک او پاکيزه اوله برکاتو څخه ډک نسل الله (جل جلاله) وروبخښي ، کله چي ددې مبارکي د زوکړي او د تولد وخت راغئ او خديجې ته لکه څرنگه چي معمول دئ له معمول سره سم دردونه پيدا سول ، نو دې مبارکي و خپلو خپلوانو ښځو ته خبر ورکړ او دوی يې راوغوښتلې ددې دپاره چي د تولد په وخت کښي د عادت مطابق له دې سره کومک وکړي ، خو له دې وجي چي هغه ښځې ټولي کافري او مشرکي وي نو له ورتللو څخه يې منعه وکړه او ودې مبارکي ته يې دا خبري ورولېږلې چي ته گنهگاره سوې .

يعني د پلار او نيکه لار دې پريښووله او پر محمد (صلی الله عليه وسلم) باندي دې ايمان راوړئ ، او دغه محمد چي د أبوطالب يتيم ؤ بېچاره ، خوار او غريب ؤ اوته يوه نامداره ، عزتمنه او نامداره ښځه وې دده سره دې نکاح وکړه او ځموږ خبري دې نه منلې او درويشي او فقيري دې پر توانگرۍ او دولتمندۍ باندي غوره کړه ، نو موږ نسو درتللائ خپله چاره دې پخپله وکړه .

حضرت خديجه (رضي الله عنها) د قريشو د ښځو له دغو خبرو څخه ډيره پريشانه او دلتنگه سوه ، په دې وخت کښي په ناڅاپي ډول څلور ښځې ورته راغلې چي په رنگ ، قد او قامت کښي داسي معلوميدلې لکه چي د بني هاشم او د قريشو له ښځو څخه دي ، حضرت خديجې چي کله دغه ښځې وليدلې يودم په ترس او ويره کښي ولويده ، له دغو څلورو ښځو څخه يوې ښځې ودې مبارکي ته وفرمايل چي اې خديجې ! مه پريشاني کوه او مه ويريږه موږ الله (جل جلاله) وتاته راليږلي يو او موږ ستا خويندي يو ، زه حضرت ساره يم (يعني د حضرت إبراهيم[ع] بي بي) او دغه بله ښځه د عمران لور حضرت مريمه ده (يعني د حضرت عيسی [ع] مور) او دغه دريمه ښځه بيا کلثوم د حضرت موسی (ع) خور ده ، او دا څلرمه ښځه بيا حضرت بي بي آسيه ده چي د فرعون ښځه وه ، دغه موږ ټولي به په جنت کښي له تاسره ملگري يو .

بيا په دغو ښځو کښي يوه د خديجې و راسته طرف ته او يوه يې چپه طرف ته کښېنستله ، او يوه يې و مخ او بله يې شا ته کښېنستله ، او د حضرت فاطمې تولد وسو .

کله چي فاطمه (رضي الله عنها) پيداسوه نو له دې مبارکي څخه يوه داسي رُڼا او روښنايي وځليدله چي د مکې مکرمې پر ټولو کورو باندي يې احاطه وکړه ، او په ځمکه کښي داسي ځائ پاته نسو چي له هغه نور څخه دي روښانه سوئ نه وي

بيـــــــت:

بر آسمانِ رسالَت هلالِ از نَو تافت

ببوستان نبوت گلي زنو بـــــشگفت.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� كښي ذكر كړيدي چي داسي روايت راغلئ دئ چي الله (جل جلاله) د جنت له حورو څخه لس حوري د جناب رسول كريم (صلى الله عليه وسلم) وكور ته ورولېږلې ، او له هري يوې سره يوه ګډوه د حوض كوثر له اوبو څخه ډكه او يو تال ورسره ؤ ، كله چي دغه حوري و خديجې ته راغلې نو په هغه څلورو ښځو كښي كومه ښځه چي د خديجې و مخ ته ناسته وه فاطمه يې ورواخستله او په هغو اوبو سره يې پريمنځله او يوه سپينه جامه چي ورسره وه او ډيره خوشبويه وه راواخستله او فاطمة الزهرآء يې په هغه كښي و پيچله او يوه بله پاكيزه او خوشبويه ټوكره يې پر سر ورواچوله ، او بيا يې و خديجې ته وفرمايل چي اې خديجې! اوس دي نو دغه پاكه ، پاكيزه لور درواخله چي الله پاک پر دې او ددې پر نسل باندې بركت اينښئ دئ ، او دغو ټولو ښځو ودې مباركې ته د فاطمې مباركي وركړه ، بيا ورڅخه رُخصت سولې .

وروسته د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) راغئ او حضرت خديجة الكبرى فاطمة الزهرآء دده مبارک په غيږ كښي وركړه .

....

پوه سه ! چي د فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) ډير نومونه دي ، شيخ عبدالحق محدث دهلوي (رحمه الله) د مدارج النبوة په ج٢ ص۴۵۹ كښي فرمايلي دي چي ددې مباركي يو نوم فاطمه دئ او په فاطمه سره ځكه دا مسمى سوېده چي الله تعالى دا مباركه او ددې مباركي محبين او مخلصين له دوږخ څخه خلاص كړيدي.

او دوهم نوم يې � بتول � دئ ، په بتول سره له دې وجي نامداره سوېده چي دا مباركه د خپلي زمانې له ټولو ښځو څخه په فضيلت او دين كښي او په إنقطاع او پريكړون كښي له ماسوى څخه د الله (جل جلاله) تنها او متفرده وه.

او دريم نوم يې � زهرآء� دئ ، په نامه سره له دې وجي نامداره سوېده چي په ښايست او جمال كښي پر نورو ښځو باندې دې مباركي فوقيت درلودئ.

همدارنګه راضيَة ، مرضِيَة ، ميمونه ، ذكيَة هم ددې مباركي مبارک نومونه دي ، او اسم كنية ددې مباركي � أم محمد� ؤ .

محدث دهلوي په مدارج النبوت كښي ذكر كړيدي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي :

إنّ اللهَ يَغضِبُ بِغضَبِ فاطمة ، و يرضي برَضائها.

يعني بېشكه الله (جل جلاله) په غضب كښي كيږي او ناراضه كيږي په غضب او ناراضي سره د فاطمې ، او راضي كيږي په رضا او خوشحالي سره د فاطمې .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه محدث دهلوي ذکر کړيدي چي په صحيح حديث کي راغلي دي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي:

فاطمةُ بِضعَة مني ، مَن آذاها فقد آذاني و من أبغضها فقد أبغضني .

يعني فاطمه يو ټوټه او برخه ده له ما څخه ، هر څوک چي تکليف ورسوي ودې ته نو په تحقيق سره هغه و ماته تکليف ورساوه او هر څوک چي بغض وکړي له دې سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

....

پوه سه! چي په دې باره کښي هم إختلاف دئ چي ددې مبارکي نکاح له حضرت علي (کرم الله وجهه) سره څه وخت وسوه؟

اول قول دا دئ چي په دوهم کال د هجرت د رمضان په مياشت کښي د بدر له غزا څخه وروسته ، او ځينو ويلي دي چي د أحد له غزا څخه وروسته ددې مبارکي نکاح له حضرت علي بن ابي طالب سره وسوه ، او د واده مراسم يې د ذي الحجې په مياشت کښي تر سره سول .

دوهم قول دادئ چي د رجب په مياشت کښي يې نکاح ورسره وسوه .

دريم قول دادئ چي د صفري په مياشت کښي په وحي او د الله (جل جلاله) په حکم سره ددې مبارکي نکاح له حضرت علي سره وسوه ، په دغه وخت کښي ددې مبارکي عمر ۱۵ کاله او پنځنيې مياشتي وو ، او د حضرت علي عمر ۲۱ کاله او پنځه مياشتي وو .

له حضرت علي څخه ددې مبارکي دغه اولاد سوئ دئ :

حسن ، حسين ، محسن ، زينبه ، أم کلثوم ، رقيه .

)کذا في مدارج النبوة للمحدث الدهلوي . (

پوه سه ! چي دفاطمة الزهرآء وفات په صحيح قول د رمضان المبارک په دريمه د سه شنبې په شپه سوئ دئ ، په دغه وخت کښي د إسلام د پيغمبر له رِحلَت او وفات څخه ٦مياشتي تيري سوي وي ، او په بقيع کي ددې مبارکي دفن په شپه کښي ترسره سو ، او د جنازې لمونځ يې حضرت علي او په يوه قول يې حضرت عباس (رضي الله عنهما) ادا کړ .

پوه سه ! چي په مَدفَن ددې مبارکي کښي هم إختلاف دئ ،ځيني وايي چي ددې دفن ددې مبارکي په خپل کور کي سوئ دئ کوم چي د مسجد نبوي په داخل کښي راځي ، او يو قول داسي راغلئ دئ چي مَدفن ددې په هغه مسجد کښ دئ چي په بقيع کښي موجود دئ او و دې مبارکي ته منسوب دئ (کذا في مدارج النبوت وغيره ، والعلم عندالله).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام د څلرم خليفه حضرت علي ابن أبي طالب (عليه السلام) مناقب او فضايل

بسمه تعالی !!!

محترمو مسلمانانو ! مطابق د عقيدې د أهل السنت والجماعت حضرت أميرالمؤمنين علي (رضي الله عنه) څلرم شخص دئ له خلفاؤ راشدينو څخه ، او وروسته له أمير المؤمنين عثمان بن عفان (رضي الله عنه) څخه څلرم شخص دئ ، چي په أفضليت کښي پر نورو ټولو صحابه کرامو باندي پرته له حضرت أبوبکر ، عمر ، عثمان (رضي الله عنهم) څخه موقعيت او قرار لري.

فضايل او کمالات دده مبارک أظهر من الشمس دي ، خو په دې وجه چي دَی مبارک د أصحابُ العباء او د أهل بيت النبوة دوهم شخص دئ او دغه مبارکه مياشت د محرم الحرام د أهل بيت د فضائلو له بيانولو سره واضح او ښکاره تناسُب لري غواړم چي دده مبارک فضآئل او مناقب هم په دې سلسله کښي درج کړم .

۱) : (کله چي د إسلام پيغمبر له (صلی الله عليه وسلم) حجة الوداع څخه فارغ سو او د مدينې منورې پر طرف باندي سره له اصحاب کرامو راروان سو ، نو کله چي و � غدير خُم� ته چي له ناحيو څخه د جحفې دئ او په منځ کښي د مکې معظمې او مدينې مطهرې واقع دئ راورسيدئ نو مخ مبارک يې و خپلو مبارکو أصحابو ته راوګرځاوئ او داسي يې ورته وفرمايل :

أ لستم تعلمونَ أني اولی بالمؤمنينَ من أنفسهِم ؟ قالوا بلی . !

يعني اې اصحابو ! ايا نه ياست تاسي چي عالمان ياست تاسي په دې خبره چي زه ډير نژدې يم و مؤمنانو ته ، يا ډير دوست يم د مؤمنانو له نفسو او ځانو څخه د دوی ؟ اصحابو ورته وويل چي هو ! (يعني بېشکه ته و مؤمنانو ته د دوی تر ځانو و دوی ته ډير ورنژدې يې او ددوی ترځانو د دوی ډير دوست يې) .

وروسته له دې د إسلام پيغمبر د حضرت علي (رضي الله عنه) لاس ونيوئ او داسي يې وفرمايل:

اللهم مَن کنتُ مولاه فعلي مولاه ، الله والي من والاه و عادي من عاداه ، أنصر مَن نصره و اخذل من خذله ، اللهم ادرالحقَّ معَه حيثُ دارَ (مدارج النبوة للمحدث الدهلوي ص۱۴۰) .

يعني اې الله ! د هر چا چي زه مولا يم نو علي هم د هغه مولا دئ ، اې الله! دوستي او محبت وکړه له هغه چا سره چي له علي سره دوستي کوي او دښمني وکړه له هغه چا سره چي له علي سره دښمني کوي ، مدت وکړه (يعني اې الله !) د هغه چا چي هغه د علي مدد کوي او ترک د مدد وکړه (يعني نصرت او کومک مه ورسره کوه) له هغه چا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي هغه له علي سره مدد او كومک نه كوي ، اې الله ! راګرځوه حق له علي سره هر چيري چي دَی ګرځي (يعني دَی او حق مه سره جلا كوه) .

۲) : (د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي:

لا يُحِبُّ عليًا منافقٌ و لا يُبغِضُه مؤمنٌ (رواه الترمذي ج۲ ص۶۹۱) .

يعني : محبت نكوي له علي سره هيڅ منافق او بغض نكوي له ده سره هيڅ مؤمن .

۳) : (له حضرت سَعد بن أبي وقاص څخه روايت دئ چي نبي (صلی الله عليه وسلم) و حضرت علي ته وفرمايل :

أنتَ مني بمنزلةِ هارون مِن موسی (ع) (رواه الترمذي وقالَ هذا حديث صحيحٌ) .

يعني اې علي ! ته په نسبت و ماته داسي منزلت او مقام لرې لكه چي څنګه مقام حضرت هارون (ع) په نسبت و موسی (ع) ته درلودئ .

پوه سه ! چي كله چي د إسلام پيغمبر د تبوک و غزا ته تلئ نو حضرت علي يې په مدينه منوره كښي د خپل ځان د خَلَف يا په بل تعبير د خليفه په حيث پريښووئ ، لكه كله چي موسی (ع) و كوه طور ته تلئ نو يې هارون (ع) په بني اسرآئيلو كښي د خپل ځان د خلَف په توګه پريښووئ ، نو حضرت علي (رض) د إسلام و پيغمبر ته عرض وكړ چي اې د خداێ رسوله ! ته ما څنګه د ښځو او كوچنيانو په ډول تر شا پرېږدې او له ځان سره مي نه ملګرئ كوې ؟ نو په دې وجه د خداێ رسول وده ته مذكور حديث وفرمايه (أنظر حاشية الترمذي) .

۴) : (له حضرت زرين حُبيش (رض) څخه روايت دئ چي حضرت علي (رضي لله عنه) فرمايلي دي چي څما دي په هغه ذات قسم وي چي دانه چاودلې ده او واښه يې ورڅخه راايستلي دي او هر خاوند د روح يې پيدا كړئ دئ ، چي بېشكه شان داداێ چي د إسلام پيغمبر و ماته داسي توصيه كړېده چي محبت به نه كوي له ما سره مګر مؤمن او بغض به نه كوي له ما سره مګر منافق (رواه مسلم ، كذا في المشكوة) .

۵) : (له حضرت عِمران بن حصين څخه روايت دئ چي نبي (صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي:

إن عليا مني و أنا منه ، وهو ولي كل مؤمنٍ (رواه الترمذي ، كذافي المشكوة) .

يعني بېشكه علي له ما څخه دئ او زه له ده څخه يم ، او دَی مددګار او دوست د هر مؤمن دئ .

۶) : (له إبن عُمر څخه روايت دئ چي د إسلام پيغمبر و حضرت علي ته وفرمايل :

أنـــــتَ أخــــــي فــــــي الدنيـــا والاخرة (رواه الترمذي ، كذافي المشكوة) .

يعني اې علي ته څما ورور يې هم په دنيا كښي او هم په آخرت كښي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)۷ : (له حضرت أنس (رضي الله عنه) څخه روایت دئ چي د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په حضور کښي یو مرغه (یعني چي کباب سوئ ؤ او یو چا ورته هدیه کړئ ؤ) پروت ؤ ، نو ده مبارک داسي دُعا وکړه:

اللهم اتني بأحب خلقک الیک ، یأکلُ معي هذا الطیرَ . (رواه الترمذي) .

یعني اې الله ! و ماته داسي څوک راوله چي له جملې څخه د ډیرو محبوبو د مخلوق ستا وي و تاته چي دغه مرغه له ماسره وخوري .

نو حضرت علي (رض) راغلئ بیا یې هغه مرغه ورسره وخوړئ .

)۸ : (له حضرت علي څخه روایت دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) و ماته و فرمایل چي په تا کښي یو نادر صفت د حضرت عیسی (ع) موجود دئ ؛ ځکه چي د عیسی (ع) په باره کښي یهودانو تفریط کړئ وو چي له ده مبارک سره یې بُغض کاوئ او دده پر مور مبارکه یې بُهتان وایه ، او نصاراوو بیا له ده سره په محبت کښي إفراط کړئ دئ چي وده ته یې داسي منزلت او مقام ثابت کړئ دئ چي هغه ده لره نسته .

یعني ځکه نصاری ، ځیني حضرت عیسی (ع) خدائ بولي او ځیني یې د خدائ ځوی بولي او ځیني یې دریم د دریو خدایانو بولي .

بیا حضرت علي (رض) فرمایلي دي چي دوه نفره به ځما په سبب په هلاکت کښي لویږي :

اول : هغه څوک چي ځما په محبت کښي إفراط او تر حدتیرئ کوي او ځما مدحه په هغو شیانو سره کوي چي هغه په ماکښي موجود ندي.

دوهم : هغه سړئ چي له ما سره بغض کوي او د دُښمنۍ په وجه پر ما باندي بُهتان وایي .

)رواه أحمد . (

پوه سه ! چي اول قسم خلګ عبارت دي له روافضو او شیعه ګانو څخه چي د حضرت علي په شان کښي او دده په محبت کښي دونه إفراط او تر حد تیرئ کوي لکه څرنګه چي نصاراوو د حضرت عیسی (ع) په شان کښي کړئ دئ .

او دوهم قسم خلګ عبارت دي له خوارجو څخه ، چي له حضرت علي سره د دښمنۍ په وجه یې و ده مبارک ته د کفر نسبت کاوئ ، او داسي تفریط یې دده مبارک په شان کښي کړئ دئ لکه څرنګه چي یهودانو د حضرت عیسی (ع) په شان کښي کړئ وو .

)۹ : (مولانا حسین واعظ کاشفي (رحمة الله تعالی علیه) په � روضة الشهدآء � کښي فرمایلي دي چي إمام أحمد فرمایلي دي چي د هیڅ صحابي په فضیلت کښي دونه روایتونه و ماته په ثبوت ندي رسیدلي لکه څونه چي د حضرت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي (رضوان الله تعالی علیه) په شان کښي راته ثابت سویدي ، همدارنګه مولانا مذکور ذکر کړيدي چي تولد دده مبارک دننه په خانه کعبه کښي سوئ دئ ، او دغه شرف نه تر ده له مخه نه له ده څخه وروسته چاته حاصل سوئ دئ ، لکه چي یوه عربي شاعر فرمایلي دي :

ولدته في الحرمِ المعظمِ أمه طابت و طابَ ولیدها والمولدُ

بیــــــت :

ګوهر چو پاک بود و صدف نیز پاک بود

آمـــــد میـــانه یي حرمِ کعبه دروجـــود

کعبش زي فیض کعبه صفا داشت لا جرم

بر دوش سید دوجـــــهان جلـــوها نمــود

محترمو ورونو ! سلسله د بیان د فضائلو د حضرت علي (رضوان الله تعالی علیه) په تقریر او تحریر کښي و پای ته نسي رسیدلائ نو کوم څه چي مي ذکر کړل په هغه سره إکتفا کوم ، خو په مختصر ډول و دریو نورو خبرو ته ګوری :

١) خبر داده چي د نورو صحابه کرامو له نومو سره صرف � رضي الله عنه� ویل کیږي او دده مبارک له نامه سره � کرم الله وجهه � هم ویل کیږي ، ددې دوې وجي دي:

اوله وجه یې داده چي ده مبارک په هیڅ وخت کښي و بوت ته سجده نده کړې.

دوهمه وجه یې داده چي کافرانو به له ده سره د سختي دُښمنۍ په وجه دده په شان کښي داسي ویل � سوَّد الله وجهه� نو مسلمانانو ددوی په رد کښي د حضرت علي له نامه سره دا وینا شروع کړه چي کرم الله وجهه.

محترمو مسلمانانو ! مسلمان ته پکار ده چي په صحیح ډول په إسلام ځان اګاه کړي ، خصوصًا و علماوو ته ، داخبر مي په دې خاطر درته وکړه چي ما له ایران سره په یوه مرکه کښي د حضرت علي له نامه سره د � علیه السلام � جمله په بار بار ویلې وه نو ډیرو ملایانو او طالبانو ته له دې خبري څخه خورا کرکه پیدا سوېوه ؛ ځکه د دوی په معلومات کښي دا خبره وه چي علیه السلام د حضرت علي له نامه سره ویل د روافضو کار دئ ، ځکه په حقیقت کي دغه جمله د نبي له نامه سره ویله کیږي ، خو محترمو ! اصلي اسلامي صورتحال دغه ډول ندئ په دوی کښي چي ځیني له ما سره مخامخ سویدي نو وروسته له دې چي په دې باب مي له أصلي اسلامي هدایت څخه اګاه کړیدي دا توصیه مي هم ورته کړېده چي و عالم او طالب ته پکار ده چي په صحیح معنی له إسلام څخه ځان باخبره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وساتي ، دا يو بل خصوصيت د حضرت علي دئ چي دده له نامه سره � عليه السلام � هم ويل کيدلاۍ سي ، بلکي دده د اولادې له نومو سره هم عليه السلام ويل کيدلاۍ سي .

صاحب د تفسير مظهري چي هر ځاۍ په خپل کتاب کښي د حضرت علي نوم ذکر کوي ـ عليه السلام ـ ورسره وايي .

په تاريخ طبري کښي چي هر چيري د حضرت علي نوم ذکر کيږي د � عليه السلام � جمله ورسره وايي.

شيخ عبدالحق محدث دهلوي په مدارج النبوة کښي د إمام جعفر صادق له نامه سره هم عليه السلام وايی.

صاحب د أصول الشاشي ، د أصول الشاشي په خطبه کښي فرمايلي دي : والسلام على أبي حنيفة و أحبابه.

ځما په فکر و حضرت علي ته دا خصوصيت په دې وجه پيدا سوئ دئ چي رسول (علي الصلوة والسلا) وده ته فرمايلي دي :

أنت مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي (كذا في المشكوة) .

)٢ (خبر داده چي د حضرت علي (رض) او د معاويه په منځ کښي چي کومي شخړي راغلي دي نو په دې باره کښي د أهل السنت والجماعت ، خصوصًا ځموږ د أحنافو مَوقِف دادئ چي په هغوی ټولو شخړو کښي حضرت علي پر حق ؤ او حضرت معاويه په إجتهاد کښي خطا وتلئ ؤ ، او مقصود د دواړو حق و منځ ته راوستل ؤ (أنظر شرحَ العقائد ، نبراس ، شرح مقاصد وغيره) .

)٣ (خبره داده چي کوم حديثونه چي د حضرت علي په باره کښي راغلي دي چي يوه برخه يې ما درته ذکر کړه په هغوی کښي ځيني داسي حديثونه سته چي شيعه ګان يې پر دې خبره باندي دليل ګرځوي چي د إسلام د پيغمبر څخه وروسته حقدار په خلافت سره حضرت علي ؤ ، خو دا استدلالات د دوی غلط دي او په ترمذي ، مدارج النبوت او په کتابو د عقائدو کښي د دوی جوابونه سويدی .

په حقيقت کښي شيعه ګان ددې خبري مصداق دي چي :

پنج ويني شش نه ويني

يعني دوی و هغو احاديثو ته ګوري چي د حضرت علي په شان کښي راغلي دي او له هغو احاديثو څخه سترګي پټوي چي د نورو درو خلفايي راشدينو په باره کښي راغلي دي ، لکه چي د حضرت أبوبکر په شان کښي يو دا مبارک حديث راغلئ دئ چي بخاري وغيره يې روايت کړئ دئ :

ما طلعت الشمس بعدالنبيين على أفضل من أبي بكر .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)والسلام و من الله التوفيق. (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسن او امام حسین رضي الله عنهما مناقب ا وفضائل

)۱ : (داسلام پیغمبر په یوه مبارک حدیث کښې فرمایلي دي:

ان جبریل یعین الحسین واني احب ان اعین الحسن (انتهی مختصرًا) .

اخرجه الحارث بن ابي اسامه عن محمد بن علي کذافي الخصائص الکبری للسیوطي جلـ۲ـد صفحـ۴۶۵ـه.

یعني بیشکه جبریل وحسین ته کومک ورکوي اوبیشکه زه نو داخوښوم چي وحسن ته کومک ورکړم.

دا مبارکه خبره داسلام پیغمبر هغه وخت وکړه چی حسنینو غیږ سره ایستله اورسول الله صلی الله علیه وسلم دامام حسن پرطرف خبره کوله نوفاطمي رضي الله عنهاورته وویل چي اي دخدائ پاک رسوله ته له حسن سره کومک کوي لکه چي دي ترحسین دربانديي ګران دئ.

)۲: (ابن عساکر له حضرت ابن عُمر څخه روایت کړئ دئ چي ده مبارک فرمایلي دي:

کان علی الحسن والحسین تعویذانِ فیهما زغبٌ مِن زَغبِ جناح جبرئیل (کذا في الخصائص الکبری في الصفحة المذکورة) .

یعني پر حسن او حسین باندي دوه تعویذونه راځړیدل چي له وړو او میده بنو څخه د وزر د جبریل (ع) ول .

)۳ : (له حضرت أبي هريرة (رض) څخه روایت دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

مَن أحبَّهما فقد أحبني و مَن أبغضهما فقد أبغضني (رواه الإمام أحمد ، كذا في البداية والنهاية ج۸ص۶۰۲) .

یعني هر چا چي مینه او محبت وکړ له حسن او حسین سره ، نو په تحقیق سره هغه له ما سره مینه او محبت وکړ او هر چا چي بغض وکړ له دوی دواړو سره نو په تحقیق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

)۴ : (له حضرت أنس بن مالک څخه روایت دئ چي له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) څخه پوښتنه وسوه چي ستا په أهل بیت کښي کوم یو وتاته ډیر محبوب دئ ؟ نو ده مبارک په جواب کښي ورته وفرمایل چي حسن او حسین.

)رواه أبو يعلى الموصلي ، كذافي البداية والنهاية في الصفحة المذكورة . (

)۵ : (له حضرت أبي سعيد څخه روایت دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الحسن والحسين سيدا شِبابِ أهلِ الجنة إلا ابني الخالة : يحيى و عيسى (رواه أبوالقاسم البغوي ، كذافي البداية)
.

يعني : حسن او حسين دوه سرداران د ځوانانو د جنت دي ، مگر ماسوى له دوو نفرو چي د خالة ځامن دي چي هغه حضرت يحيى او عيسى (عليهماالسلام) دي .

محترمو ورونړو ! اوس د حسنينو د هر يوه تنها تنها په مختصر ډول څه فضايل درته ذکر کوم:

اول إمام حسن (رضي الله تعالى عنه) :

حاكم له عبدالله إبن عبيدالله څخه روايت كړئ دئ چي حضرت إمام حسن پنځويشت حجه پياده او د پښو په تگ کړيدي ، سره له دې چي سورلۍ او مرکبونه به هم په زياته اندازه ورسره ول (كذا نقله السيوطي) .

إبن سَعد له علي بن زيد څخه روايت کړئ دئ چي إمام حسن دوه کرته خپل ټول جايداد په داسي ډول د خداۍ د رضا لپاره صرف کړ چي له ده سره به هيڅ شئ په کور کښي پاته نسو ، او دارنگه يې درې کرته بيا د خپل جائداد نيمئ د خداۍ د رضا لپاره صدقه کړ تر داسي حده چي خپله يوه چوټه بې خيرات کړه او بله بې پرينښووله او يوه موزه بې خيرات کړه او بله بې پرينښووله (ذكره السيوطي ، كذا في النبراس) .

په � شواهد � کښي ذکر سويدي چي د أهلبيتو له دوولسو إمامانو څخه دوهم امام حضرت إمام حسن (رضي الله عنه) دئ ، إسم كنية دده مبارک أبو محمد ؤ او لقب يې تقي او سيد وو ، په دريم کال د هجرت درمضان مبارک په نيمايي کي په مدينه منوره کښي دده مبارک تولد وسو .

کله چي د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) دده مبارک له زوکړي څخه خبر سو نو يې د فاطمة الزهرآء وکورته تشريف وروړ او له حضرت علي (كرم الله وجهه) څخه يې پوښتنه وکړه چي پر ده باندي مو کوم نوم ايښئ دئ ؟

حضرت علي ورته وفرمايل چي ستا بې مشورې خو موږ دا د ځان حق نه بلۍ چي پر ده باندي نوم کښيږدو ، البته ځما په زړه کښي دا خوښه ده چي د � حرب � په نامه سره يې مسمى کړو !

د إسلا پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) ورته وفرمايل چي زه بيا د الله (جل جلاله) بې اذنه نسم كولاۍ چي پر ده باندي نوم کښيږدم ، په دې وخت کښي حضرت جبريل (ع) راغلۍ او د إسلام و پيغمبر ته يې وويل چي:

اې محمده ! الله پاک پر تا باندي سلام وايي او بيا فرمايي چي حضرت علي نسبت و تاته داسي دئ لکه چي حضرت هارون نسبت و موسى (ع) ته ؤ ، نو د هارون (ع) ځوى � شبر � نوميدئ نو ته هم بايد پر دغه مبارک لمسي باندي او د حضرت علي پر دغه عاليقدره ځوى باندي د شبر نوم کښيږدې!

د إسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي ځموږ ژبه خو عربي ده او شبر خو د عبري ژبان کلمه ده!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت جبرئیل ورته وویل چي په عربي کښي د شبر معنی � حسن � ده ، نو په دې سبب يې پر ده مبارک باندي د حسن نوم کښيښووئ .

د إسلام پيغمبر (صلی الله علیه وسلم) د حضرت إمام حسن په ښي غوږ کښي اذان او په چپ غوږ کښي إقامت وکړ (البته د نامه تر اېښودلو له مخه) بيا يې دده مبارک عقيقة په دوو سپينو پسو سره چي لېږ توروالئ يې هم درلودئ (چي په عربي کښي أملح ورته ويل کيږي) وکړه ، او د يوه پسه ورون يې دده مبارک و قابلې ته ورکړ او دده د سر مبارک د وريښتانو په وزن يې سپين زر خيرات کړل .

حضرت إمام حسن له سينې څخه بيا تر ککرۍ پوري تر ټولو خلګو د إسلام له پيغمبر سره ډېر مشابه ؤ .

شيخ فريد الدين عطار (قدس سره) په خپل کتاب کښي چي د � ګل وهرموز � په نامه دئ د إمام حسن په شان کښي دا ډول فرمايلي دي ، مثنوي :

إمامي کو امامت را حســـــن بود حسن آمد که جمله حسن ظن بود

همه حسن و همه خلق و همه حلم همه لطف و همه جودو همه علم

شب از زلف سياهـــش تيره مـانده ز رويش مـاه روشن خيره مانده

لبش قـــائم مقام حـــوض كـــوثر كه بودي چـــشمه نـــوش پيـمبر

چـــنان نوشي بزهر الـــود كـــردنـد دلش خـــون و جگر پالوده كردند

ز زهرش چون جگر شد پاره پاره ز غصه گشت خونين سنگ خاره.

همدارنګه يو بل بزرګ د حسنينو په بار کښي داسي فرمايلي دي ، مثنوي :

هست بر أهل معرفت روشن صفت حضرن حســـين و حسن

آن يـــكي اختريست ـتـــابنده وان ديگر گـــوهريست رخشنده

آن يكي نور ديـــدهء نبوي و ان يكي شمع جان مرتضوي

روي آن صاف تر زلمعهء بدر گيـــسوي اين نمونهء شب قـدر

آن يكي ماه آســمان كمال وان دگر سرو بوســـتان جمال.

)كذا في روضة الشهدآء للكاشفي . (

صاحب د نبراس د نبراس په ص٥١٦ کښي فرمايلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مِن أعظمِ مناقبه تسليم الخلافة حفظًا للدمآء مع ما كان معه من عساكر كالجبال .

يعني بعضي له ډيرو غټو مناقبو د إمام حسن دادئ چي ده و حضرت معاويه ته په دې وجه خلافت تسليم کړ چي د مسلمانانو وينه تويه نسي ، سره له دې چي د غرو په ډول فوج او لښکر ورسره وو .

په � صواعق � کښي ذکر سويدي چي دده مبارک ښځي په امر د يزيد بن معاويه وده مبارک ته زهر ورکړل ، يعني چي د هغو زهرو په وجه دَی مبارک په شهادت ورسيدئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سبط رسول سیدشباب أهل الجنة ، شهید کربلا حضرت إمام حسین د مناقبو پاته او ځانګړې برخه

بسمه تعالی !!!

محترمو ورونو ! په دې برخه کښې د حضرت إمام حسین (رضي الله عنه) په اړه ځینې ځانګړي مطالب و تاسي محترمو ته ذکر کوم ، او په راتلونکیو برخو کښې به ان شآءالله دده پاڅون په مقابل کښې د یزید ، دده مبارک د پاڅون شرعي حکم او له ده سره چې کوم څوک ملګري ول دهغوی او دده د شهادت ذکر ، د یزید قبائح او پرده باندې د لعنت ویلو د جواز او د نه جواز په اړه اساسي او موثق معلوماتونه درکړه سي.

اوس ددې برخې په مطالبو پیل کوم :

قدرمنو ! په شواهد النبوة کښې راغلي دي چې حضرت امام حسین د أهل بیت له امامانو څخه دریم إمام دئ او ابوالأئمة هم ورته ویل کیږي ، اسم کنیة دده مبارک أبو عبدالله ؤاو ذکي ، شهید ، سبط او شهید دده مبارک لقبونه وو .

د هجرت په څلرم کال د شعبان په ۴ یا په ۵ د سي شنبې په ورځ په مدینه منوره کښې دده مبارک توَلد وسو ، علماوو ذکر کړیدي چې موده د حمل دده مبارک شپږ میاشتي وه ، او هیڅ کوچنئ د شپږو میاشتو ندئ له مور څخه پیداسوئ چې بیا دي ژوندئ پاته سوئ وي ماسوا له دوو نفرو : اول یحیی بن زکریا علیهماالسلام) دوهم حضرت امام حسین (رضي الله عنه) ، او د حضرت امام حسن د ولادت ، او د فاطمې د علوق او حمل کیدلو په امام حسین سره پنځوس ورځې مفاصله په منځ کښې راغلې ده ، نو حضرت امام حسین اوه میاشتي او شل ورځې له امام حسن څخه کشر ؤ .

کله چې د امام حسین تولد وسو ، چې یوه بزرګ ددې تولد خوشحالي په دې شکل تعبیر کړېده ، قطعه :

طلوع کرد بتائید حق ز بـــرج کـــــمال مه خجسته روخ و اختري مبـــارک فال

ازین نهال شرف تازه گشت گلشن دین چنانکه تازه شود برگ گل زباد شمال.

د اسلام پر پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) باندې دده مبارک د تولد زیرئ وسو ، حضرت رسول أکرم في الحاله د فاطمة الزهرآء و کورته تشریف یووړئ ، حضرت أسمآء بنت عمیس چې د حضرت حسین دایه توب یې کاوئ په داسې حال کښې چې حضرت حسین یې په یوه خرقه کښې پیچلئ ؤ دده مبارک په غیږ کښې کښېښووئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام پيغمبر دده مبارک په ښي غوږ کي اذان او په چپ غوږ کي اقامت وکړ ، بيا يې و حضرت علي ته وفرمايل چي کوم نوم دي پر ده باندي ايښئ دئ ؟ حضرت علي ورته وويل چي ما نه غوښتل چي ستا له صوابديد څخه پرته پر ده باندي نوم کښېږدم ، د إسلام پيغمبر وفرمايل چي زه نو بيا د الله (جل جلاله) و حکم ته ګورم.

په دې حال کي حضرت جبريل (ع) رالئ او وې ويل چي د حضرت هارون (ع) دوهم ځوی شبير نوميدئ او د شبير معنی په عربي حسين دئ ، نو يې په دې وجه پر ده باندي د � حسين � نوم کښيښودئ .

دده مبارک د تولد په اومه ورځ يې د عقيقې په نيت دوه پسونه حلال کړل او دده مبارک سر يې وروخريئ او د هغو وريښتانو په تاله يې سپين زر خيرات کړل (کذا في روضة الشهدآء ص ١٨٢ للإمام الكاشفي)

همدارنګه په يوبل روايت کښې راغلي دي چي کله چي امام حسين رضي الله عنه پيداسو نو الله جل جلاله وحضرت جبرائيل عليه السلا ته وفرمايل چي ولاړسه زماوحبيب ته زماله طرفه دده دلمسي مبارکي ورسوه اووروسته له هغه يې په دې هم خبرکړه چي دغه حسين به يووخت ستادځينوامتيانوله لاسه په قتل رسيږي اوددي تعزيت اوفاتحه خواني هم زماله طرفه ورورسوه

حضرت جبرائيل عليه السلام چي دغه الهي پيغام دخدائ ورسول ته راورساوه اوداسلام پيغامبر اوحضرت علي اوفاطمه له دي خبري څخه اګاه سول اوداسلام پيغامبر وحضرت فاطمي ته وفرمايل چي داواقعه به هغه وخت وي چي نه به ته يې اونه به زه يم اونه به حسن وي حضرت فاطمي دچغواوبغاروپه حال کښې داسي وفرمايل چي �کاشکي زه هغه وخت ژوندي واۍ ترڅوچي دحسين دمصيبت مراسم مي پرځاۍ کړي واۍ�په دي وخت کښې يوهاتفي اواز راغلي چي اي فاطمي ته غم مه کوه دقيامت تروځي پوري به (يعني په چوکاټ کښې دشريعت هرکال مسلمانان دحسين دمصيبت مراسم ترسره کوي بيت---

زين مصيبت داغهابرسينهء سوزان ماست زين غزاسدشعلهء غم بردل بريان ماست.

كذاذكره مولانا حسين الكاشفي صاحب تفسيرحسيني

توجه...

محترمومسلمانانودامام حسين اودکربلا دشهيدانو دمصيبت مراسم په هغه ډول ترسره کول لکه چي يې شيعه ګان ترسره کوي داداهل السنت والجماعت په مسلک کښې خصوصاً داحنافو په مذهب کښې ناروا اوله اسلام څخه وتلي کاردي ،البته دعاشوراء په ورځ دامام حسين اودکربلا دشهيدانو حالات بيانول يا په هغوئ کښې تأمل اوفکرکول اوپه نتيجه کښې ددي په زړه کښې دلسوزي اودردپيداکيدل اوترسترګو په غيري اختياري ډول اوښکي راتوييدل اوددوي په حق کښې دعاګاني اوخيراتونه کول داسلام له اصولواوله فروعوسره موافق اوصالح عمل دئ کوم څوک چي دغه کارهم بدعت سيئه يانار وا بولي نودادډيرنامرداوبي لاري انسان کاردئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ مفيد ذكركړيدي چي هغه وخت چي جبرائيل عليه السلام دحسين دمباركي لپاره وحضورعليه السلام ته راتلی نوپريوه فرشته باندي راغلي چي پرمځکه باندي غورځيدلي وه دغه فرشته قطرس نوميدله چي په دريم اسمان کښي داويا زره فرشتومشره وه، حضرت جبرئيل ورته وويل چي قطروسه ولي ژاړي اوداځه كيفيت درپيښ سويدئ قطرس ورته وويل چي داالله جل جلاله په يوه حكم كښي ادناقدر سستي راځخه وسوه او په نتيجه كښي مي وزرونه وسوځيدل

اي جبرائيله :ماداسلام وپيغمبر ته درسره بوځه ښايي چي دده په بركت دغه مشكل ځما حل سي نوحضرت جبرائيل دغه فرشته داسلام وپيغمبرته حاضره كړه داسلام پيغمبر چي ددي له حال څخه خبرسو نوبي ورته وفرمايل چي ورسه اوخپل ځان په حسين ومښه قطرس چي دغه كاروكړ نوفي الحاله يې بيرته وزرونه پيداكړل اوودريم اسمان ته يې پروازوكړ اووخپلي عبادت خاني ته ورسيدله، بيا چي كله داامام حسين رضي الله عنه ل شهادت څخه خبره سوله نويې په افسوس سره وويل چي كاشكي زه له دي واقعي څخه مخكي خبره سوي وای چي له نوروټولو خپلو فرشتوسره مي دده دكومک دپاره وځمكي ته ځان رسولای وای..

انظرروضة الشهداء ،لصاحب تفسيرحسيني . والسلام.........

بسمه تعالئ....

محترموپه دي برخه كښي په دي باب بيان درته كوم چي دحضرت امام حسين اودده داهل بيت اوملګريو له هغو مصائبو څخه چي په كربلاكښي دوی ورسره مخامخ سول ، اودارنګه دحضرت امام حسين له شهادت څخه داسلام پيغمبراو فاطمة الزهرااوعلي كرم الله وجهه له پخوالا داالله جل جلاله له طرفه اګاه اوخبردار ګرځيدلي وو ، لكه چي په تيره برخه كښی دروضة الشهداء په حواله يوروايت ما درته ذكركړ خواوس غواړم چي په دي باب پوره وضاحت درته وكړم نوورته متوجه سي.

اول : له ثابت بن انس څخه روايت دئ چي فرشتي او ملكي دباران له الله پاک څخه ونبي عليه السلام ته دورتللو اجازه وغوښتله نواالله پاک اجازه وركړه يعني نودغه فرشته ونبي عليه السلام ته راغله ، بيانبي عليه السلام و ام سلمي رضي الله عنها ته حكم وكړ چي ودروازي ته ګوره اوڅوک مه راپريږده ، بيا حضرت حسين راغلي يعني هغه وخت چي دی كوچني وو اودنبي عليه السلام ومباركووږو ته ورغورځيدي نودغي فرشتي و رسول عليه السلام ته عرض وكړ چي ايا ! ته حسين خوښوي ده مبارک ورته وفرمايل چي هو: نودغي دباران فرشتي ورته وويل چي بيشكه ستادامت له لاسه به دي قتل كړسي بيا يې له كربلا څخه يوقسم سره خاوره هم راواخستله اونبي عليه السلام ته يې ورښكاره كړه بياحضرت

ام سلمي دغه خاوره دخپلي جامي په يو طرف كښي واچوله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتهى مع ادنى اختصار . رواه احمد كذا في البدايه والنهايه ج ٨ص ٥٩٦

دوهم : له حضرت انس بن حارث څخه روايت دئ چي ما به له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدل چي ده مبارک به فرمايل (ان ابني [يعني الحسين] يقتل بارض يقال لها كربلاء فمن شهد منكم ذالک فلينصره) رواه ابوالقاسم البغوي

كذافي البدايه والنهايه.

يعني بيشكه ځما ځوی حسين به قتل کړکيږي په داسي ځمکه کښي چي کربلا ورته ويل کيږي نوڅوک که له تاسي څخه په هغه وخت کښي حاضروو نومدَت دي وکړي يعني دحسين .

دريم :له حضرت علي ابن ابي طالب څخه روايت دئ چي دي مبارک کله چي صفين ته تلي نوپرکربلاء باندي راغلي بيا يې پوښتنه وکړه چي ددغه ځای نوم څه دئ خلګوورته وويل چي ددي ځای نوم کربلاء دئ ، نوده مبارک وفرمايل چي (کرب وبلاء)يعني دادغم اوبلاء ځای دئ بيا يې هلته له يوي درختي سره لمونځ وکړ بيايې وفرمايل چي دلته به داسي شهيدان وژل کيږي چي پرته له صحابووڅخه به ترنوروټولو شهيدانو بهتره وي چي وجنت ته به بي حسابه داخليږي ، او په دغه ځمکه کښي يې ويوځای ته اشاره وکړه بياخلګو هغه ځای نښاني کړ چي وروسته په هغه ځای کښي حضرت امام حسين شهيد کړسو.

راوه ابن سعد كذا في البداية والنهاية لابن كثير.

ابوالجناب كلبي حكايت کړيدئ چي دكربلاء خلګ هميشه دپيرانا نو ژړاوي پرامام حسين باندي اوري.

كذا في البداية والنهاية لابن كثير.

ابن عساكر روايت کړيدئ چي يوي ډلي دغازيانو دروم په ځيني ښارو کښي په يوه کنيسه اوعبادتګاه کښي دنصارى وو دغه بيت ليکل سوي وليدي.

اترجوامة قتلت حسينا شفاعة جدهِ يوم الحساب.

نودوی له روميانو څخه پوښتنه وکړه چي دغه بيت چا ليکلي دئ نوروميانو ورته وويل چي ستاسو دنبي تربعثت دري سوه ٣٠٠ کاله له مخه دغه بيت ليکل سويدئ.

كذا في البداية والنهاية ج ٨.

دارنګه داسي روايت هم راغلي دئ چي هغو خلګو چي امام حسين يې شهيد کړ په داسي حال کښی چي دشرابو په چښلو مشغول ول اودحضرت امام حسين سرمبارک يې هم رااخستي وو ،په غيبي ډول داوسپني يو قلم ورته ښکاره سو اوپريوه ديوال باندي يې ذكرسوی بيت ورته وليکی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

كذا في البداية والنهاية ج ٨ ص ٥٩٧

څلورم : له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دئ چي ما په خوب کښي

رسو ل لله صلى الله عليه وسلم دغرمي په ټيم کښي وليدي په داسي حال کښي چي دسر ويښتان يې په ګرد اوغبار سپيره وو اويوه شيشه ورسره وه چي په هغه کښي وينه وه نوماورته وويل چي زما مور اوپلاردي ترتاقربان سي اي دخدائ رسوله ! داڅه وينه ده چي په شيشه کښي دي اچولي ده نوده مبارک راته وويل چي دادحسين اودده دملګريو و ينه ده چي ترنن وځي پوري مي راټولوله ،

حضرت عمار فرمايلي دي چي موږ چي معلو مات وکړ نوپه هم هغه ورځ حضرت امام حسين په شهادت رسيدلي وو.

رواه احمد وتفرد به واسناده قوي.

پنځم : له حضرت علي بن زيد بن جدعان څخه روايت دي چي حضرت بن عباس له خوب څخه راويښ سو نو(انا لله وانا اليه راجعون)يې ووايو اووي ويل چي قسم په خدائ دئ چي حسين شهيد کړسوي د ئ ، نودده ملګروورته وويل چي له څه وجهي دي دا وويل ، نوده مبارک ورته وفرمايل چي مارسو ل الله صلى الله عليه وسلم په خوب وليدئ چي له وينو څخه ډکه ښيښه ورسره وه اووماته يې وويل چي ايا! ته عالم سوي يې پردي باندي چي له ما څخه وروسته ځما امت څه کړيدئ حسين يې قتل کړ اودادده دملګريو وينه ده چي والله جل جلاله ته يې عرضه وم ، بيا چي دوی معلومات وکړ په هغه ټيم امام حسين شهيد سوئ وو

رواه ابن ابي الدنيا كذافي البداية والنهاية.

شپږم : له حضرت ابن عباس څخه روايت دئ چي الله پاک وحضرت محمد صلى الله عليه وسلم ته وحي وکړه چي ما دحضرت يحي بن ذکريا په سبب چي کله دي ګمراهانو شهيد کړ اويا زره انسانان په قتل ورسول ،اودحسين په سبب به دوه واره اويا زره انسانان په قتل رسوم.

رواه الخطيب كذا في البداية والنهاية.

له حضرت ام سلمي څخه روايت دئ چي دي مبارکي فرمايلي دي چي ما له پيرانانوڅخه واوريدل چي پرامام حسين باندي يې ژړل اوپرده مبارک باندي يې نَوحه کوله او هم دارنګه له جنيانو څخه دغه بيتونه ما و اوريدل چي دوی ويل.

ايها القاتلون جـــهلا حســـــينا ابــشروبالـعذاب والتنكيل

كل اهل السماء يدعوعليــــكم ونبــي ومرسل وقبيـــــــــــل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدلعنتم علی لساني ابن داود وموسـی وصـــاحب الانجيل

كذافي البداية والنهاية لابن الكثير.

مولانا حسين واعظ كاشفي په روضة الشهداء كښي ذكركړيدي چي پنځه واره دخداې جل جلاله له لوري ورسول عليه السلام ته دامام حسين له شهادت څخه خبروركړه سويده.

والسلام ومن الله التوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محترمووروڼو!په دي برخه کښي په دي باره کښي شرعي معلومات درکوم چي دامام حسين اودعبد الله ابن زبيررضي الله عنهما قيامه په مقابل کښي ديزيد اوددوی دواړو مخالفت له يزيد سره ترداسي حده پوري چي اخرپای يې هغه سي سوچي هرچاته معلوم دئ اوپه بله برخه کښي به يې انشاء الله تفصيل هم راسي شرعي حکم څه ۇ په دي ارتباط وتفصيل ته ځير سي.

صاحب د نبراس په نبراس کښي چي دشرح عقائد ډيره معتبره شرحه ده په پنځه سوه څلويښتمه صفحه کښي داسي فرمايلي دي (وههنا بحث من الاشکالات القوية وهوان الحسين بن علي رضي الله عنهما خرج على يزيد مع ان معاوية رضي الله عنه نصبه وبايَعه الصحابة)

ترجمه : له قوي سوالو څخه دلته يو سوال دادئ چي حضرت معاوية يزيد دخلافت لپاره وټاکی

اوصحابه وو بيعت ورسره وکړ، سره له دي امام حسين پرده باندي خروج وکړ، اودده په مقابل کښي ودريدئ ،بيا صاحب د نبراس دعلماوو له طرفه ددي مختلف جوابونه ذکرکړيدي چي په هغوی کښي يې ځيني ضعيف هم بللي دي.

اول جواب په دي ډول دئ.

)واجيب بان وجوب طاعة هذالشقي علي بضعة النبي صلي الله عليه وسلم غير معقول(

اودوهم جواب يې په دي ډول ذکرکړيدئ چي دامام حسين رضي الله تعالی عنه اجتهاد دافيصله وکړه چي ديزيد خلافت صحيح نه دئ ځکه چي امام حسن رضي الله عنه چي کله ومعاويه ته خلافت ورتسليموئ نوپر حضرت معاويه باندي يې داشرط کښيښودئ چي دي به دمرگ په وخت کښي وخپل اولاد ته خلافت نه سپاري بلکي واهل شورى ته به يې پريږدي ،پاته سوه داخبره چي ځيني صحابه وو لکه عبد الله بن عمر له مخالفت څخه ديزيد خلگ منعه کول نودا ددوی اجتهاد ۇ اوامام حسين په خپله ځان ته مجتهد ۇ اوديوه مجتهد حکم پربل مجتهد باندي نه لازميږي.

دريم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي حضرت امام حسين ديزيد وطرفدارانوته وويل چي ماويزيد ته ورولئ چي زه بيعت ورسره وکړم نوديزيد طرفدارانو له د ي څخه منعه وکړه اوود ته يې وويل چي ته بله چاره نلري بي له دي چي قتل سي.

څلورم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي ښايي چي امام حسين ته دي ديزيدکفر په ثبوت رسيدلي وي اوپرامام دمسلمانانو باندي خوخروج ترهغه پوري ممنوع دئ چي له ده څخه کفرنه وي صادرسوي، اوله يزيد څخه داسي شعرونه هم رانقل سويدي چي دده پرکفرباندي دلالت کوي چي له جملي دهغوی څخه يوشعردادئ چي دشرابو په باره کښي يې ويلئ دئ چي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فان حرمت یوماً علی دینِ اَحمدِ فخذها علی دین مسیح ابن مریمِ.

اودارنګه په هغه ورځ چي دحضرت امام حسین سرمبارک یې وده مردودته راوړئ ،نوده یوڅوشعرونه وویل چي ده هغوی له جملي یوبیت په دي ډول ؤ.

لَست من حذف ان لم اَنتقم من بَنِي احمد ماکان فعَل.

مولانابحرالعلوم په شرحه دمسلم الثبوت کښي ذکرکړیدي (ان یزید کان من اَخبَثِ الناس وکان بعید بمراحلَ من الامامةِ بل شُک في ایمانهِ ِ خَذَله الله.

پنځم جواب یې په دي ډول ورکړیدئ چي یزید چي خلیفه کیدئ لا فاسق ؤ نوپه دي وجه دده دخلافت انعقاد صحت نه درلودئ یعني لکه چي دجمهورو علماوواقول دئ ماسوی له احنافو.

صاحب داعلاء السنن داعلاءالسنن په دوولسم جلد شپږسوه اواتلسمه صفحه کښي په دي اړه داسي ذکرکړیدي (وحجة الجمهور ان قیامهم لیس بمجرَدِ الفسق بل لما غیر من الشرعِ وظاهر من الکفر.

یعني دجمهورو علماوودلیل دادئ چي دامام حسین اودابن زبیر اودمدیني دخلګودریدل په مقابل کښي دبني امیه اودیزید اودارنګه دتابعینو دیولوی جماعت اودصدراول خروج پرحجاج بن یوسف باندي خالي ددوی دفسق په وجه نه وو بلکي په دي وجه ؤچي دغو ظالمانوپه شرعي احکامو کښي تغیر کړئ ؤ اوکفرورڅخه ښکاره سوئ ؤ.

اوهمدارنګه صاحب داعلاء السنن په مذکوره صفحه کښي ذکرکړیدي.

الائمة الذین خرجو علی یزید والحجاج لعلهم ظنوا من انفسهم القدرة علی خلعهما لکثرة من بایعهم علی ذالک فقدبایع علی ید مسلم بن عقیل للامام حسین بن علي عددکثیر من اهل کوفه تزید عدتهم علی اربعین الفا. وقدورد في الحدیث

�لن یغلب اثنا عشر الفا من قلة اذااِجتمعت کلمتهم� وسئل مالک افیسعنا التخلف عن مجاهدة من بدل الاحکام؟ فقال: انکان معک اثناعشر الفا مثلک لم یسعک التخلف، والا فأنت في سعة منه کما قدمناه في باب الفرار من الزحف،، فلم یکن خروجهم خلاف الأجماع ولاخلاف السنة، ولکن أوتوا من قِبل اصحابهم ، فلم یکونوا کما ظنو اولا مأأملوا لم تکن کلمتهم مجتمعة ولاهمتهم متحدة ، ولم یکونواصادقین فیما أظهروا من الحب لأهل البیت والعزم علی الجهاد في الله واقامة دعائم الاسلام کما لایخفي علی من مارس التاریخ ووقف علی سیرة الشیعة من اهل الکوفة وغیرهم، فالمکرشعارهم والغدر دثارهم والله الموفق .

هم دارنګه صاحب داعلاء السنن په شپږسوه یوویشتمه صفحه کښي لیکلي دي(لاینبغي لمسلم ان یحط علی من خرج من السلف الصالح من العترة وغیرهم علی ائمة الجور فانهم فعلو ذالک باجتهاد منهم وهم اتقی لِله واطوع

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسنة رسول الله من جماعة ممن جاء بعدهم من اهل العلم ولقد افرطَ بعض اهل العلم كالكراميه ومن وافقهم حتى حكموا بان الحسين السبط رضي الله عنه وارضاه باغ على يزيد بن معاوية فياالله العجب من مقالاتٍ تقشعِر منهاالجلود ويتصدع من سماعها كل جلمود . هكذافي نيل الاوطار عن الفتح ۸۴/۷

خلاصه دمطلب داده چي خروج دامام حسين پريزيد باندي برحق ؤ او يزيد پرباطل باندي ؤ ، لكه چي ديزيد په بيان كښي اودده دقبائحو په تفصيل كښي به انشاء الله نورهم ددي خبري وضاحت درته وكړ سي . والسلام و من الله ا لتوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسين (رضي الله تعالى عنه) د شهادت بيان

محترمو مسلمانانو ! د کربلا دشهيدانو ، خصوصًا د حضرت امام حسين (رضي الله عنهم) د شهادت بيان چي په هر مسلمان کښي زړه ټوټه ټوټه کوي او هر عاقل انسان مدهوش ګرځوي او په عقل حيرانونکي حيرانتياوکي يې اچوي ، په مفصل ډول و ډير زيات وخت ته ضرورت لري ، او انشاءالله که له ما سره الهي توفيق په وروسته کښي ملګيري وکړه نو ددي حالاتو او واقعاتو بيان به له � من � څخه تر � الی � ، ټکي په ټکي وکړم ، او دارنګه به د يزيديانو بې شرمه اقدامات او د يزيديانو ټول متمردين به نام په نام سره ددوی له خبآثو بيان کړم .

خو په دې سلسله کښي چي اوس موږ راروانه کړېده د الأهم فالأهم ذکر او بيان په مختصر ډول درته کوم .

محترمو ! د حضرت امام حسين (رضي الله عنه) او دده د خاندان او دده د ملګرو چي کله له يزيد سره مقابله شروع سوه او جنګ پيل سو نو په جريان کښ د جنګ اخير حال ودغي اندازې ته راورسيدئ چي د حضرت علي �اصغر� په شمول ۷۲ نفره د حضرت امام حسين (رض) له خاندان او ملګرو څخه په شهادت ورسيدل ، او يوازي حضرت امام حسين ، امام زين العابدين او دده مبارک د أهل بيت ښځي پاته سولې .

حضرت امام حسين په دغه حالت کښي له خپله مبارکه زړه څخه (چي له سوز او درده څخه ډک ؤ) يوه � آه � تر خوله راوايستله او ددې توان په ده مبارک کښي ختم سو چي له ژړا څخه خپل ځان په قابو کښي راولي ، لکه چي يوه شاعر ددغه حالت انعکاس په دغو بيتو کښي کړئ دئ :

اي دريغـــا ! ديدهء انصاف ګر بينـــا بودي سبط پيغمبر (ص) چرا در کربلا تنها بودي

بـــر غـــريبي حســـين درد او بـــګريستي حضرت ختم النبيين ګر دران صحرا بودي

کئ توانستي کشيدن تيغ در رويش کسي ګر علي مرتضی با ذوالفقـــار آن جا بودي

فاطمه از حسرت و اندوه آن لـــب تشـــنګان جامه بر تن چاک کردي ګر دران غوغا بودي

ګر حسن بودي دران صحراي پر کَرب و بلا از غم و سوزي برادر واله و شـــــيدا بودي.

راويانو ذکر کړيدي چي حضرت امام زين العابدين چي کله د خپل کور مېنه له جنګياليو څخه خالي وليدله او يوازي له خپل ځان او له حضرت امام حسين څخه يې بل څوک په نظر کي ورنغئ ، نو سره له دې چي دَی مبارک ډير بيمار هم ؤ له خيمې څخه دباندي راووتئ او له ناجوړی څخه يې ټول مبارک بدن ريږديدئ او د يزيديانو � مردودينو� پر طرف د جنګ و ميدان ته روان سو ، دده مبارک پلار حضرت امام حسين چي کله پر ده باندي سترګي ولګيدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د جنگ و میدان ته روان دئ ، نو په ډېر تلوار د شا له خوا پسي ورغلئ او ږغ یې پر وکړ چي ا ې بچیه ! بیرته راوګرځه ؛ ځکه چي دا یو ته راپاته یې او ستا په سبب به څما نسل باقي پاته کیږي او ته به د أهل بیت د ټولو امامانو پلار یې او تا زه د خپل ځان وصي ګرځوم او دغه ښځې ټولي به ستا په سایه کښې ساتلي کیږي ، او هغه مخفي علمونه چي تنها او یوازي د أهل بیتو الله (جل جلاله) نصیب کړیدي هغه به هم وتاته په میراث پاتیږي .

وروسته یې حضرت امام زین العابدین بیرته و خیمې ته راوستئ او په تقوی او په طلب د رضا د الله تعالی سره یې وده ته وصیت وکړ ، او وروسته یې و خپلې مبارکې بي بي � شاربانو� ته وفرمایل چي زما د جنګ اسلحه راکړه ؛ ځکه چي د ټولو ملګریو نوبت تیر سو او په شهادت ورسیدل او اوس د یزیدیانو مقابله تنها و ماته راپاته سوه ، یو شاعر په دې ارتباط داسي فرمایلي دي :

اینک آمد نوبت من الوداع الوداع اې عترتِ من ! الوداع

دمبدم خواهید چون ابر بهار ګریه کرد از حسرتِ من الوداع

زود دلهایي شما خواهد شدن سوز ناک از فرقت ِ من الوداع

وروسته حضرت امام حسین خپله مصري مبارکه چوپانه واغوستله او د سرورِ کائنات حضرت محمد (صلوات الله تعالی علیه) مبارکه لنګوټه یې پر سر کړه ، او د حضرت سیدالشهدآء حمزه (رضي الله عنه) سِپر او د حضرت علي (کرم الله وجهه) ذوالفقار یې ورسره واخستئ ، او پر خپل آس باندي (چي ذوالجنان ورته ویل کیدئ) سپور سو او د جنګ د میدان قصد یې وکړ .

کله چي دَی مبارک روان سو ، نو د أهلِ بیت ټولي ښځې د شا له خوا پسي رواني سوې او د چغو او بغارو په حالت کښې یې وده مبارک ته وویل چي اې حسینه ! موږ و چاته پریږدې او و چاته مو سپارې ؟

حضرت امام حسین ورته وفرمایل چي بیرته وګرځئ ! تاسي پر الله (جل مجده) باندي سپارم او الله (عز وجل) څما او ستاسي په ټولو مهماتو کښې وکیل او کارساز دئ ، و کفی بالله وکیلاً .

کله چي امام حسین د جنګ و میدان ته وررسیدئ نو و یزیدیانو � مردودانو� تې اول وار په خطاب کښې یو څو عربي شعرونه وویل ، چي په فارسي ژبه کښې یې یوه شاعر په فارسي شعرو سره په دې ډول ترجمه کړېده :

جد مَن خیرالوری فاضل ترینِ انبیآء است آفتاب ، اوج عزت شمع جمعِ اصفیآء است

منقبتهایي پدر ګر برشمارم دور نیست در درجِ لافـــتا و بـــــدر برجِ هـــــل اتی است

مادرم خیرالنسآء پرزند خاصِ مصطفی بر کمالِ او کلامِ : بضعة مـــــني ګـــواه است

وز برادر ګر بپرسي هست شاهداین حسن آن که سبط مصطفی و نور چشمِ مرتضی است

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هست عمم جعفر طیار که اندر باغ خلد دائمن پرواز او تا آشیـــــانِ کـــبریا است

حمزه سَرخیلي شهیدان باشدم عم پدر این چنین اصل و نسب در جمله عالم که را است ؟

ای ستمگاران سنگین دل که اخلاق شما بې وفائي و نفاق و حیله و جور و جفا است

جمله پرزدان و خویشان و عزیزان مرا قتل کردید این چه آئین است و این طغیان که را است ؟

وین زمان بهر هلاک مَن کمر بر بسته اید کشتن من در کدامین مذهب و ملت روا است ؟

تشنه لب رفتند یاران من از پی روم در قیـــــامت حـــــضرت حق حاکم ما و شما است.

حاصل دادي چي دمخه ترشروع دجنگ او په جریان کښي دجنګ په مختلفو وارو حضرت امام حسین ویزیدیانوته له فصاحت او بلاغت څخه ډکي دوعظ او نصیحت ویناوي وکړې ،مګرخوددوی بدبختانو، ماده فرستانو اودین فروشانو په زړو کښي یې هیڅ اثرونکړ .

نورالائمة � له امام جاروالله څخه روایت کړئ دئ چي کله حضرت امام حسین قصد دجنګ او د حملې پر یزیدیانو مردودانو باندي وکړ ناڅاپه یو قسم ګرد او غبار پیدا سو چي په نتیجه کښي یې داسي حالت رامنځته سو چي یوه سړي بل سړئ نسواۍ لیدلاۍ ، له دغه حالت سره پیوسته یو هیبتناک شخص ښکاره سو چي پر یوه مَرکَب باندي ناست ؤ او په دغو الفاظو سره یې پر حضرت حسین باندي سلام ووایه :

السلام علیکَ و علی جدکَ و علی ابیک و علی أمِّکَ !

امام حسین ورته وفرمایل چي ته څوک یې ؟

ده ورته وویل چي اې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) بچیه ! زه د پیرانانو سردار یم ، اجازه راکړه چي خپل فوج پر دغو مردودانو باندي په حمله کولو سره امر کړم ، بیت :

دوستان را شاد گردانم بتوفیق خداۍ وین سِتمگاران سرکښ را در اندازم ز پاۍ

دغه رئیس د پیرانانو � زعفر � نومیدئ ، حضرت حسین اجازه ورنکړه او ورته وې ویل:

جزاک اللهُ خیراً یا زعفر !

لنډه دا چي په یواځي سر امام حسین ډیر کرته له یزیدیانو سره وجنګیدئ او بیا به یو ځل و خپل أهل بیت ته ورغلئ ، اخیر یوه ظالم دَی مبارک پر تندي مبارک باندي په غشي ووشتئ ، ده مبارک غشی له تندي څخه راکش کړ او وینه بې پر سر او مخ باندي موښله او داسي بې ویل چي و حضرت محمد رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ته به په دغه حال کښي ورځم.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده مبارک مخ د يزيديانوپه نيزو ، غشو او تيغ ۷۲ ځايه زخمي سو ، بيت :

سهلُ کاري نيست خون آلِ أحمد(ص) ريختن خاک غم بر فرق پرزند محمد(ص) بيختن

اخير امام حسين د ډيرو زخمو او د بدن د سختي کمزورۍ په وجه پر ځمکه باندي وغورځيدئ ، ټوله مځکه په لړزه کښي راغله او د اسمانو له طرفه ځخه چغي او بغاري راپورته سولې ، په دغه حال کښي دوه نامردان چي تيغ او برچه يې په لاس کښي وه او هر يوه ددې کوښښ کاوه چي د حضرت امام حسين (رضي الله عنه) سر مبارک پري کړي چي ددې په بدل کښي بيا د � عبيد الله بن زياد� او د يزيد � عليه اللعنة � له طرفه شاباسی ، بخششي او انعام وګټي .

په دغو دوو نفرو کي يو � سنان بن أنس � او بل � شمر بن ذي الجوشن � نوميدئ ، خو په دوی کښي شمر �ملعون� تر سنان مخکي سو او د امام حسين پر سينه باندي کښينستئ ، حضرت حسين (رض) سترګي مبارکي روڼي کړي او وشمر � ملعون � ته يې وکتل او ورته وې ويل چي ته څوک يې ؟

ده ورته وويل چي زه شمر بن ذي الجوشن يم !

امام حسين ورته وفرمايل چي ته خپل مخ راته لوڅ کړه ! شمر چي مخ ورته لوڅ کړ غاښونه يې د خنزير په ډول له خولې ځخه راوتلي وه ، امام حسين ورته وفرمايل چي دا يوه نښانه خو صحيح سوه ، بيا يې ورته وويل چي ته دي سينه هم راته لوڅه کړه ! شمر چي سينه لوڅه کړه نو پر سينه باندي يې د برص او پيس يو قسم داغ ؤ ، امام حسين وفرمايل چي دا نښانه هم صحيح سوه ، نن شپه ما رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په خوب وليدئ او راته وې ويل چي صبا به د ماپښين د لمانځه پر ټيم ته له ماسره يو ځائ کيږې ، او قتلونکئ ستا به داسي څوک وي چي ته ورته وګورې غاښونه بې د خنزير وي او پر سينه باندي بې د پيس داغ وي .

بيا يې و شمر �ملعون� ته وويل چي شمره دغه کومه ورځ ده ؟ هغه ورته وويل چي د جمعې او عاشورآء ورځ ده .

بيا يې ورته وويل چي دا کوم ساعت دئ ؟ شمر ورته وويل چي دا د جمعې د لمانځه د خطبې وخت دئ ، نو امام حسين ورته وفرمايل چي په دغه ساعت کښي خطيبان د أمت د نيکه ځما سربيره پر ممبرو باندي خطبې وايي او ځما د نيکه صفتونه کوي او ته له ما سره دا معامله کوې ، اې شمره ! حضرت رسول الله (صلی الله عليه وسلم) خپل مبارک مخ ځما پر سينه او ځيګر باندي ايښئ دئ او ته اوس پر هغه ځائ باندي ځما د قتل لپاره ناست يې او رسول الله زه په دغه حلق مچ کړئ يم او ته اوس غواړې چي ځما هغه حلق راپرې کړې ، او په دغه حال کي زه اوس د حضرت زکريا (ع) روح و خپل راسته طرف ته او د حضرت يحيی (ع) روح و خپل چپه طرف ته وينم ، اې شمره ! دوني قدر ماپريږده چي پر لمانځه باندي کښينم بيا چي څه دي زړه غواړې هغه وکړه .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا شمر (ملعون) ورڅخه لیري سو او حضرت امام حسین په لمانځه شروع وکړه ، کله چي امام حسین پر سجده باندي سو نو شمر (ملعون) دده مبارک سر ورپرې کړ .

په دې وخت کښي په هوا کښې پرشته ګانو او د کربلا په ټولو طرفو کښې جنیانو چغاري او بغاري شروع کړې ، مځکه د الهي غضب په وجه په حرکت کښي راغله ، د هوا په مرغانو کښې چغې ګډې سوې ، ماهیانو له دریابو څخه ځانونه راوایستل او پر مځکه باندي تپیدل ، په دریابو کښي غټې څاپو ګاني او موجونه پیدا سول ، له غرو څخه د غم او درد اوازونه اوریدل کیدل ، چي یوه شاعر دغه ټول په دې ډول تعبیر کړیدي :

اندرین غم نه همین ارض و سما بـگـریستند که أهل عالم از ثریا تا ثری بگریستند

آفتاب و ماه و عرش و کرسي و لوح و قلم درغم شاه شهـــــید کـــربلا بگریستند

در هوایــــي آن لب مـــــــحروم از آب فــــرات ماه اندر آب و مرغان در هوا بگریستند

او لیاء گشتند بهر مرتـــضی زاري کنان انبـــیاء بر اتفاق مصطفی بگریستند

در قصور جنت الفردوس حـــوران سر بسر از براي خاطر خیرالنـــــسآء بگریستند.

یو سړئ له هغو مردودانو څخه چي د حضرت امام حسین سر یې و شام ته وړئ (چي ټول پنځوس نفره وه) قصه کوي چي موږ به په دې سفر کښي د امام حسین سر په منځ کښي کښینښووئ او او بیا به دغو ملګرو ځما شراب چښل ، زه به یو څه ګوښه کښینستم او پټ به مي پر دغه خپل شقاوت او بدبختي باندي ژړل ، یوه شپه دغه ځما ملعون او مردود ملګري د شرابو له چښلو څخه وروسته بیده سول او زه نسوم بیده ، ناڅاپه مي اواز او ژړا واوریدله او هیڅ سړئ مي نه لیدئ چي اسمان ته مي وکتل یوه دروازه د اسمان خلاصه سوه او یوه نوراني خیمه راکښته سوه ، د امام حسین دسر پر برابر په هوا کښي ودریدله او درې نفره راکښته سول او د امام حسین د سر زیارت یې وکړ ، یو سړئ چئ شنه کالي یې اغوستي وو او سپینه لنګوټه یې پر سر وه ځما وسر ته ولاړ ؤ ، ما له هغه څخه پوښتنه وکړه چي دا څوک دي ؟

ده راته وویل چي دایو جبرئیل او بل میکائیل او دریم اسرافیل (علیهم السلام) دئ.

بیا جبریل (ع) و دغي خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا صفي الله ! راکښته سه !

نو حضرت آدم ، حرت شیث او حضرت ادریس (علیهم السلام) راکښته سول او د امام حسین دسر زیارت یې وکړ ، بیا جبریل (ع) و خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا نجي الله ! راکښته سه !

نو حضرت نوح او سام بن نوح راکښته سول او د حضرت حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ ، بیا جبرئیل وویل چي : یا خلیل الله ! راکښته سه !

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو حضرت ابراهیم ، اسماعیل او اسحق (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چې : یا کلیم الله ! راکښته سه !

نو حضرت موسی او هارون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چې یاروحَ الله ! راکښته سه

نو حضرت عیسی او شمعون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چې یا حبیب الله ! راکښته سه!

نو حضرت رسول أکرم محمد مصطفی (صلی الله علیه وسلم) سره له صحابه کرامو ، علي ، حسن ، حمزه او جعفر طیار (رضي الله عنهم) راکښته سول او د حضرت امام حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ .

په دې اړه نور بیا...

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښې د حضرت امام حسین (رض) د قیامي ، په مقابل کې د یزید مردود دشرعي حکم په اړه بیان درته کوم ، خو تر دې له مخه د حضرت امام حسین د قبر او دده د سر مبارک په اړه څه بیانوم .

قبر د امام حسین (رضي الله عنه) :

ابن کثیر په � البدایة والنهایة � ج ۸ ص ۲۰۱کښې ذکر کړیدي :

و أما قبر الحسین (رض) فقد اشتهر عند کثیر من المتأخرینَ أنه في مَشهَدِ علي ، بمکانٍ منَ الطف عندَ نهرِ کربلا ، فیقالُ إنَّ ذالک المشهد مبنِي علی قبرِه فالله أعلم .

همدارنگه ده ذکر کړیدي چې ابن جریر وغیره ویلي دي چې د حضرت امام حسین د قتلیدلو ځائ نامعلومه سوئ دئ او وهیڅچا ته په دې باره کښې د تعین کوم دلیل نسته ، او ابو نعیم فضل بن دکین به پر هر هغه چا باندي انکار کاوئ چې هغه به ویل چې ما ته د حسین قبر رامعلوم دئ ، او په دې باره کښې ځیني نور قولونه هم سته .

د حضرت حسین (رضي الله عنه) سر مبارک :

ابن کثیر په دې باره کښې داسي ذکر کړیدي چې د أهل تاریخ او د أهل سِیرَ په نزد دا خبره مشهوره ده چې دده مبارک سر ابن زیاد و یزید بن معاویه ته وروليږئ ، بیا په دې اړه علماوو اختلاف کړئ دئ چې د حضرت امام حسین سر مبارک بیا په کوم ځائ کښې ښخ کړسو ، یو قول دادئ چې یزید د امام حسین سر مبارک و عَمرو بن سَعد ته (چې د مدینې منورې والي ؤ د یزید له طرفه) ولیږئ بیا عَمرو دده سر مبارک په بقیع کښې د فاطمة الزهرآء له قبره سره نژدې ښخ کړ .

او بل قول دادئ چې سر مبارک دده د یزید بن معاویه په خزانه کښې پروت ؤ ، بیا د یزید له مرگ څخه وروسته دده سر مبارک په کفن کښې داخل کړ سو او په داخل کښې د � بابُ الفرادیس � د ښار د دِمشق ښخ کړسو چې اوس هغه ځائ په مسجد الرأس سره شهرت لري .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او إبن عَساكر په خپل تاريخ كښي ذكر كړيدي چي كله چي د امام حسين سر د يزيد په حضور كښي كيښودل سو نو ده ملعون د ابن زبْعَري دغه شعر وواية :

ليتَ اشياخي بِبَدرٍ شهِدوا جزَع الخزرجُ مِن وَقعِ الأصَلِ

بيا يې دده مبارك سر دري ورځي په دِمَشق كي راځړولئ ، بيا يې د اسلحو په خزانو كښي كيښودئ تر څو چي بيا سليمان بن عبدالملك په خپل دور كښي كفن وركړ او خوشبويي يې پر ولګوله او د جنازې لمونځ يې باندي ادا كړ او د مسلمانانو په مقبره كښي يې ښخ كړ .

او يو قول داسي هم راغلئ دئ چي په ٦٦٠ سنه كښي د امام حسين سر مبارك و مصر ته يووړل سو او بيا زيارت پر جوړ كړ سو چي په � تاج الحسين � سره مشهور دئ ، خو دا قول صحيح ندئ (البداية والنهاية) .

خو دلته په يوه بله مسئله هم سر خلاصول پكار دي هغه دا چي د امام حسين د قتل په وجه غمګيني او پريشاني كول په چوكاټ كښي د حدودو د شريعت شرعًا څه حكم لري ؟

ابن كثير په � البداية والنهاية � ج٨ ص ٦٠٠كښي داسي ويلي دي :

فكل مسلمٍ ينبغي له أن يحزنَه قتله رضي الله عنه فإنه مِن سادات المسلمينَ و علمآءَ الصحابَة و إبن بنت رسول اللهِ التي هي أفضلُ بناته ، وقد كانَ عابدًا و شُجاعًا و سَخيا و لكن لايحسن ما يَفعلُه الشيعة من اظهار الجزَع والحرزن الذي لعل أكثره تسنن و ريآء .

يعني : نو هر مسلمان ته دا ښايي چي د امام حسين په شهادت غمجن سي ؛ ځكه چي دَى د مسلمانانو له سردارانو څخه ؤ او له علماوو د صحابه و څخه ؤ او د رسول (صلى الله عليه وسلم) د هغي لور ځوی ؤ چي تر ټولو لوڼو پر ده مبارك باندي ګرانه وه ، او عابد ، شجاع او سخي ؤ ، مګر خو هغه ډول كارونه ښه ندي كوم چي شيعه ګان يې كوي .

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� كښي داسي مضمون ذكر كړئ دئ چي پر دې باندي دلالت كوي چي د عاشورآء او د محرم په لسو ورځو كښي د امام حسين په وجه غم او پريشاني د ډير اجر او بركت سبب ګرځي .

خبرداریئ :

محترمو ! دلسمي برخي بيان چي د شهادت د امام حسين تير سوئ دئ مكمل له �روضة الشهدآء � څخه مأخوذ سوئ دئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يزيد بن معاويه قبائح او پر ده باندي د لعنت ويلو شرعي حكم

بسمه تعالى !!

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښي د يزيد په باب ځيني أهم او ضروري داسي تفصيلات درته ذكر كوم چي د أهل السنت والجماعت له عقيدې سره موافق او د أهل السنت د علماؤ له معتبرو كتابو څخه مأخوذ دي .

يزيد په ٢٥هـ او چا ويلي دي چي په ٢٦هـ او چا ويلي دي چي په ٢٨هـ كي پيدا سوئ دئ ، او له خپل پلار معاويه څخه وروسته يې درې كاله او يو څو مياشتي امارت كړئ دئ (كذا في جامع الأصول) .

كوم قبيح او ناروا كارونه چي يزيد كول هغه په دې شرحه دي :

د شرابو څښل ، ارتكاب د زنا ، استحلال د محارمو ، د الله (جل جلاله) د بيتې بې ادبي كول ، د مسجد نبوي بې احترامي كول وغيرها (كذا في النبراس وحاشيته) .

خو دغه ټول كارونه دده و درو عقل حيرانونكو فسادو ته دده (العياذ بالله) لكه عبادت داسي ښكاره كيږي:

اول : په كربلا كښي د حضرت امام حسين (رضي الله تعالى عنه) په شمول دده مبارك د كورنۍ او مخلصينو ٧٣ نفره په داسي ډول په شهادت رسول چي د كافر زړه يې هم نسي برداشتولاۍ ، او بيا د امام حسين سر مبارك پريكول ، بيا دده و حضورته وروړل ، او يا دده مبارك سر د حلقې او مجلس په منځ كي چښل چا و خوا شراب ورته چښل لكه چي تفصيل يې په تيره برخه كښي تير سوئ دئ .

دوهم : كله چي د مدينې منورې خلګ دده په مقابل كښي ودريدل ، نو ده و خپل فوج او عسكرو ته پر مدينه باندي د حملې كولو حكم وركړ ، او دايې ورته وويل چي درې ورځي مدينه و تاسي ته حلاله ده ، هر څه چي په مدينه كښي كوۍ درته اجازه ده ، چي په نتيجه كښي يې ١٠٠٠ ښځي د مدينې د اوسيدونكيو ددوۍ له زناكارۍ څخه حملداري سوې ، سره له دې چي په مدينه منوره كښي د أصحاب كرامو كورونه هم موجود ول .

دريم : د عبد الله ابن زبير (رضي الله عنه) په مقابل كښي د الله (جل جلاله) پر حرم او كعبه شريفه باندي و خپل فوج ته حكم وركول او بيا هغه تر سره كول (انظر البداية والنهاية ، تاريخ طبري وغيره) .

پر يزيد باندي د لعنت ويلو د جواز په باب د علماوو او امامانو د أهل السنت والجماعت نظرونه :

محترمو ورو ڼو ! په دې باره كښي د أهل السنت والجماعت د علماؤ نظرونه مختلف دي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاصه کښي چي په حنفي فقه کښي خورا معتمد کتاب دئ ، او دارنگه په احیاَء العلوم کښي د امام حجة الإسلام ابو حامد غزالي داسي ذکر دي چي پر یزید باندي او دارنگه پر حجاج بن یوسف باندي لعنت ویل روا ندي ؛ ځکه چي نبي (صلی الله علیه وسلم) پر هغو خلگو باندي له لعنت ویلو څخه منع کړېده کوم چي لمونځونه کوي او له أهل قبلي څخه وي.

او ځینو علماوو د أهل السنت ، لکه امام ابن الجوزي ، امام أحمد بن حنبل ، قاضي ابو یعلی وغیره بیا په دې نظر دي چي علی الإطلاق پر یزید � ملعون� باندي لعنت ویل جائز دي .

امام ابن جوزي په دې باره کښي مستقل کتاب جور کړئ دئ او په دې نامه سره یې مسمی کړئ دئ : الرد علی المتعصب العنید المانع عن ذم یزید .

او امام أحمد بن حنبل (رح) بیا په دې آیت سره دلیل نیولئ دئ چي الله (عز وجل) فرمایلي دي :

فهل عسیتم إن تولیتم أن تُفسدوا في الأرض و تقطعوا أرحامکم الئک الذین لعنهم الله .

او قاضي ابو یعلی په دې مبارک حدیث دلیل نیولئ دئ چي ر سول (علیه الصلوة والسلام) فرمایلي دي :

مَن أخافَ أهلَ المدینةِ أخافَه اللهُ و علیه لعنة الله والملئکة و الناس اجمعین .

)انظر النبراسَ و لمزید التفصیل البدایة والنهایة ج ۸ . (

او علامة التفتازاني (رحمه الله تعالی) په شرح العقاید کښي د � قول فیصل � په ډول داسي فرمایلي دي :

و الحق أن الرضا یزید بقتل الحسین (رض) و استبشاره بذلک و إهانته أهل بیت النبي (صلی الله علیه وسلم) مما تواتر معناه و إن کان تفاصیله احاداً ، فنحن لا نتوقف في شانه بل نتوقف في ایمانه ، لعنة الله علیه و علی انصاره و علی أعوانه .

البته د أحنافو د علماوو میلان و دې طرف ته دئ چي پر یزید باندي باید لعنت ونکړ سي ، لکه چي د خلاصې خبر درته ذکر سوه .

په � رشید بیان � کښي لا هم داسي راځي :

لعنت مکړه پر یزید چي له رفضه شي بعید

صاحب د نبراس په ص۵۵۴ کښي په دې اړه خورا په زړه پوري تحقیق کړئ دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن تیمیة په خپله فتاوی کښې ذکر کړيدي چې د یزید په اړه خلګ درې ډلې دي : یوه ډله یې کافر بولي ، بله ډله یې فاسق او فاجر بولي او بله ډله یې تر حضرت أبوبکر هم بهتر بولي ، خو صحیح خبره داده چې د مابین په قول عمل وکړ سي .

)والسلام و من الله التوفیق ، و هذا اخیر ما اردناه بمناسبة المحرم الحرام و شهدآء کربلا ، ونسأل اللهَ أجره و ثوابه وبرکاته(

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library